

Pro pamětníky

Před deseti lety jsme seděli v rodinném domku na Lesné a balili do krabic. V Líšni v té době probíhaly dokončovací práce naší nové budovy. V březnu ještě nebyly hotové ani podlahy, ani obklady, práce bylo dost a dost. Ale firma Delta a tehdejší stavbyvedoucí ing. Josef Skácel udělali vše proto, aby byl termín dodržen, a to přesto, že jsme v průběhu stavby realizovali navíc i podkroví. Koncem dubna jsme se stěhovali do nových prostor.

Myslím, že stojí zato vrátit se do našeho zpravodaje Anténa 2/1997 a připomenout si alespoň tento článek:

Stěhování

Alešova kancelář byla v nové budově hotová poslední. Jednak nejpomaleji vysychala, jednak chtěl nejprve připravit prostor ostatním. Přesto se Aleš do nové budovy přestěhoval prakticky ihned po kolaudaci. Nic si s sebou nevezl, jen nejnnutnější věci a mobilní telefon. Zatímco na stavbě zařizoval poslední dokončovací a kompletační práce a připravoval prostor pro nastěhování obrovského množství materiálu, ostatní pracovníci dokončili poslední pořady. Stroje se zastavily ve čtvrtek 24. dubna. Celé stěhování zajišťoval Petr Raus a všichni spolupracovníci, kromě Aleše. Externisté v čele s Danem Zemanem měli na starosti demontáž a opětnou montáž techniky. První kamion přijel do Líšně v pátek 25. dubna. Dovezl Radunku Dytrychovou i s klavírem a vším, co má. Bylo toho neuvěřitelně mnoho. Stěhování zajišťovala najatá specializovaná firma. Nad vším odborně dohlížel Jan Kašparec a společně všechno zvládli. Několik dobrovolníků se ihned pustilo do stavby nábytku a vykládání beden. Udělali vše, co mohli, aby Radunka mohla klidně spát a rychle se adaptovat na nový, krásný byt.

V sobotu 26. dubna bylo naplánované stěhování TWR. Dvě nákladní auta a několik osobáků se otáčelo a spousty dobrovolníků nakládaly a vykládaly bedny s materiálem. Hlavní záběr byl v sobotu hotov, v pondělí a úterý se osobáčkem dovezly poslední drobnosti, uklidil dům na Lesné a ve středu 30. dubna v poledne jsme předali klíče novým majitelům. Dostali jsme od nich poslední splátku a začali novou etapu práce TWR v pátém brněnském sídle za 6 let existence této misie v České republice. (Rod. domek manželů Dedeciusových, firma DRUTIS Lesná, pronájem v ulici Veveří, vlastní domek Lesná a nyní vlastní novostavba Líšeň.)

Veškerý materiál byl navezen do vstupní haly, garáže, schodiště a studií a v pondělí 28. dubna začalo rozbalování a třídění materiálů a usazování jednotlivých pracovníků. Jan Kašparec seděl s Vlastimilem Kolegarem, všichni ostatní měli každý svoji kancelář, většinou vybavenou novým nábytkem.

Na každého půl roku vypracováváme termínový kalendář pro odesílání pořadů.

Kdosi komentoval rychlost stavby slovy: „Instantní budova“ (květen '97).

✉ **Dobrý den, chtěla bych vám vyjádřit podporu co se týče vysílání vašeho rádia o sobotách ráno od 7:00 hod. na frekvencích Českého rozhlasu Plzeň. Vysílání se mi moc líbí, je poučné a příběhy, které v něm uvádíte, jsou velice dojemné a opravdové. Škoda, že takového vysílání není obecně v rádiích více. Obzvlášť se mi v poslední dobu líbil příběh ženy, která vyprávěla o tom, jak podlehla gamblerství a nakonec, když už nevěděla kudy kam, jí pomohla víra v Boha.**

Když jsme někdy na podzim roku 1996 tyto termíny připravovali, uvedli jsme i termíny stěhování a harmonogram pro novou budovu. Mimo jiné tam bylo uvedeno, že od 5. května budeme natáčet v novém studiu. V době, kdy jsme toto datum na náš termínovník uváděli, byla stavba hotová snad po 1. patro. Rozhodně ještě nebyla pod střechou, už si to ani napamatujeme. Bylo milion a jeden důvod k tomu, aby se tyto termíny nepodařilo dodržet. Těch milion a jednu příčinu měl Bůh ve svých rukou. Často jsme se modlili za zdárný průběh stavby a Bůh naše potřeby slavně naplnil. Termíny byly po půl roce stavby dodrženy na hodinu přesně. To se nepodaří ani na vládních stavbách, ne tak v amatérských podmínkách naší práce. Bůh se postaral o „profesionalitu“ a poželhal naše úsilí až neuvěřitelně. V pondělí 5. května byla zprovozněna jedna režie a práce mohla plynule pokračovat. Ve vysílacím schématu našich relací se jakoby nic nestalo.

Po zabydlení nové budovy následoval den otevřených dveří a 11. června 1997 byla budova TWR-CZ otevřena slavnostním způsobem.

Tehdy byli přítomni církevní představitelé, členové Rady, tisk a televize, zástupci města a mnoho dalších hostů. Ve zmíněné Anténě jsme po před deseti lety popisovali. Slavnostní řeč pronesl tehdejší předseda Rady TWR-CZ, ThMgr. Stanislav Kaczmarczyk. Jeho proslov jsme zatím nikdy nezveřejnili a tak to děláme nyní, k 10. výročí otevření naší budovy.

Úvodní proslov při otevření nové budovy TWR-CZ v Brně, dne 11. 6. 1997

Ve jménu Trojjediného – Boha Otce, Syna i Ducha Svatého – otevírám tento dům TWR jako posvátné místo, na němž bude přebývat sám svatý Bůh uprostřed těch, kteří zde budou žít a pracovat. Na tomto místě bude vždy platit Boží slovo: „Místo, na kterém stojíš, je půda svatá.“

Kéž Boží přítomnost v Duchu svatém naplňuje srdce všech, kteří zde budou pracovat, aby program, který zde bude vytvářen, byl vždy plný lásky, naděje a nové inspirace, a vztahy těch, kteří zde budou žít, naplňovalo ovoce Ducha.

Z celého srdce si přejeme, aby se toto posvátné místo stalo **artézskou studní**, ze které bude tryskat bohaté duchovní živá voda pro všechny žíznivé a unavené poutníky v naší zemi.

Modlíme se, aby toto místo bylo **vysokým majákem**, který bude vysílat jasné světlo pravdy evangelia Ježíše Krista ke všem, kteří bloudí v temnotách a hledají cestu spasení.

Přimlouváme se u Pána a Mistra, aby toto místo učinil svojí **učitelskou katedrou**, ze které se bude šířit vzácné a jedinečné učení nového života, nových vztahů a nové naděje – tedy učení pravého lidství – z úst Kristových svědků do mnohých lidských příbytků, k mnohým pozorným a vnímavým posluchačům.

Kéž pod vlivem zvěsti evangelia vyrůstá v naší zemi **nová generace křesťanů** i občanů. Lidí čestných, pracovitých a věrných, kteří budou solí a světlem uprostřed tohoto národa.

Hospodine, Pane náš, oslav své jméno na tomto místě a skrze toto místo v celé naší zemi. Amen.

*(Úvodní proslov předsedy Rady TWR-CZ, faráře ČCE
ThMgr. Stanislava Kaczmarczyka z Českého Těšína)*

„Amen, mooc dobrý! Ale opravdu amen, protože jak jsem ten proslov četl, tak jsem si hned vzpomněl na to, když mě tu Dan provázel poprvé a prostředí na mě dýchalo stejně jako tento proslov, fakt síla.“ (To řekl po přečtení tohoto proslovu nejmladší týmový kolega Štanda Menšík, který do TWR nastoupil 1. 12. 2006.)

Když jsem ten příběh poslouchala, tak jsem se opravdu nedokázala ubránit dojetí. Chtěla bych se zeptat a zároveň požádat, zda by bylo nějakým způsobem možné získat nahrávku tohoto příběhu. Chtěla bych ho totiž pustit své mamince, která tak trochu začíná s gamblerstvím a nikdo z rodiny zatím pořádně neví, jak to s ní dopadne, zda je zatím v pohodě a dokáže se ovládat, nebo tomu již do určité míry podlehla. Předem děkuji za odpověď – i negativní.

Co se v budově událo za těch 10 let? Jen namátkou:

1998: Otevřeno hudební studio (od té doby jsme zde natočili okolo 70 hudebních CD nebo menších hudebních projektů), slouží zde první civilní vojnu Daniel Zeman (od té doby zde sloužilo ještě osm dalších civilistů).

1999: Po Petrovi Rausovi přebírá ředitelské žezlo Aleš Bartošek, navštěvuje nás Helena Kaplanová z českého vysílání HCJB z Ekvádoru.

2000: V Tachově u Vaďurů vzniká naše detašované pracoviště pro západočeský region. 10. výročí vzniku české redakce, myšlenka celodenního vysílání.

2001: TWR-Evropa pro nás organizuje první odborný vzdělávací seminář.

2002: Hledáme spolupracovníky pro myšlenku celodenního vysílání a organizujeme vlastní třídení odborný seminář pro asi 50 nových spolupracovníků (pozdější vývoj ukáže, že to byl vynikající nápad, který se ovšem o 2 až 3 roky předběhl).

2003: Z budovy TWR-CZ se odstěhovala firma Emuge a v podkrovních prostorách svépomocí stavíme odbavovací pracoviště pro celodenní vysílání.

2004: Končí možnost civilní služby – končí vojenská branná povinnost. Svépomocí obnovujeme nátěr fasády budovy. První setkání celých týmů TWR-SK a TWR-CZ, vzniká název stanice Rádio 7. Probíhají technické přípravy na celodenní vysílání, digitalizace zvukového archivu.

2005: Společně s TWR-SK získáváme licenci pro celodenní vysílání. Od 1. listopadu zahajujeme nonstop vysílání na internetu, od prosince se připojuje slovenská redakce. Poslední rok, kdy jsme hospodařili s přebytkem.

2006: 2. ledna přidáváme k internetu satelitní vysílání. Úplně se mění koncepce práce, pořady na střední a krátké vlny už nepřipravujeme měsíce dopředu, ale jsou do vysílání přebírány on-line ze satelitu. Posluchači mohou reagovat už v průběhu většiny relací. V závěru roku chybí téměř tři čtvrtě milionu korun – čerpáme z úspor!

2007: Čtete první vydání Antény tohoto roku.

Praktická pomoc

Recepce:

Na recepci se už vystřídal několik pomocníků, ale stále hledáme další dobrovolníky alespoň na půlden v týdnu. Je to pro nás obrovská pomoc a stačí přitom jen zvedat telefony a otevírat vstupní dveře. Možná si myslíte, že vzít telefon přece nikomu neublíží a může to dělat kdokoliv při práci. Ano, to je naprostá pravda a také to tak většinou děláme. Problém je jinde: Příchozí telefony jsou vždy směřovány jen na určitý telefon (máme možnost zvolit kohokoliv, kdo bude brát telefony). A pokud pracovník sedí u svého stolu, vezme zvonící telefon. Charakter práce však vyžaduje časté odbíhání (do studia něco natočit, práce v jiném místě budovy atd.), a pak se stává, že příchozí telefony nikdo neslyší a volající se prostě nedovolá.

Stejně tak je velkou pomocí, když se recepční věnuje příchozím pracovním i osobním návštěvám a vyčká s nimi, dokud se jim nevěnuje příslušný pracovník (často se stává, že návštěva musí vyčkat, protože pracovník zrovna ve studiu natáčí a podobně).

Pracovník na recepci si při vši této práci ještě může číst, plést svetr nebo nám pomáhat ještě s další prací – to už je jedno, volného času je stále dost.

Na recepci už se osvědčili tito dobrovolníci:

Blanka Sedláčková (nyní nemůže, prodělala operaci kyčelního kloubu, rehabilituje)

Zdena Wajdová (narodilo se jí miminko)

Hanka Žihová (už také nemůže pro jiné zaneprázdnění)

Hezký den. *Michaela, Plzeň* ✉ Milé sestry a bratři v TWR! Chtěl bych moc poděkovat za pořady Rýmování o životě. Velmi mne zaujalo zamýšlení bratra Kubička, které bylo o strachu ze smrti. Když jsem se stal před třinácti lety křesťanem, byl jsem nadšený ze zaslíbení, se kterými jsem se seznamoval. Naděje věčného života úplně převálcovala myšlenky na strach ze smrti. Taky jsem prohlášoval, že strach ze smrti nemám, vždyť přece vím, co mě pak čeká.

Jana Štrajtová (už nemůže z osobních důvodů)

Zdena Hoydenová (slouží pravidelně ve středu a v pátek dopoledne, říkáme jí stínová ředitelka ☺)

Stanislav Kašparec (slouží pravidelně ve středu odpoledne)

Všem velice děkujeme – pokaždé, když je recepce neobsazená, tak na vás všechny s láskou vzpomínáme.

Z uvedeného přehledu je jasné, že nám ještě několik ochotných dobrovolníků může chodit pomáhat. Moc rádi vás přivítáme.

Údržba domu:

Po několika letech bude zase náš dům potřebovat trochu údržbových prací. Asi největší „operací“ bude nátěr dřevěných oken. Hledáme dobrovolníka nebo i dva šikovné muže, kteří budou ochotni v průběhu teplých dnů letošního roku okna postupně očistit a natírat.

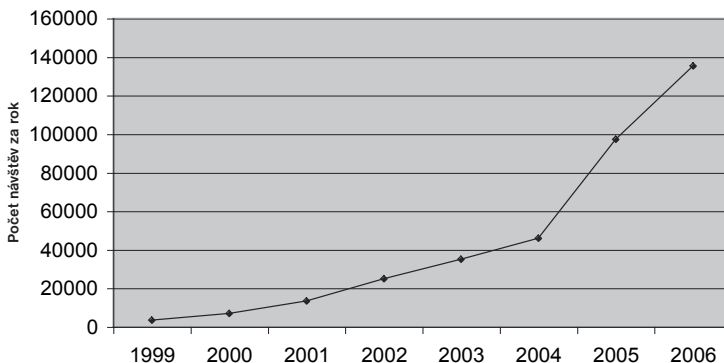
Všichni pomocníci mohou další informace získat u Aleše Bartoška.

Nový web

Máme nový web. Vlastně staronový. Nebo vlastně – máme nové webové stránky. Tedy náplň. Prostě a jednoduše – když teď do svého prohlížeče zadáte www.twr.cz nebo www.radio7.cz, dozvíte se spoustu nového. Nechybí oblíbené střípky z redakce, nahlédnutí do fotogalerie nabídne přehled o našem životě, dozvíte se o pracovnících i spolupracovnících TWR.

Kromě osvědčených položek přibyla velká řada nových – nabízíme například týdenní přehled vysílání Rádia 7 a tipy z programu na každý den. V anoncích se dozvíte více o jednotlivých pořadech i jejich tvůrcích, můžete zde reagovat na témata pořadů a i na to, co vás v nich zaujalo. Ve velmi brzké době se těšte na rozšíření archivu pořadů ke stažení – nově se zde objeví mnohé z produkce R7. Dočtete se tu o změnách připravovaných v souvislosti s přesunutím večerního vysílání Světem Bible do příjemnějších hodin. Dozvíte se... ale to už nebudu prozrazovat. Přijďte a prohlížejte. A dejte nám vědět, co se vám líbí a co byste si přáli jinak. Budeme rádi.

Sledovanost webových stránek TWR/Rádia 7

Komentář: Jak je patrné z grafu, v roce 2005 dochází k viditelnému zlomu v růstu návštěvnosti webových stránek. Tento trend pokračoval i v roce loňském. Podstatný vliv na tuto skutečnost mělo samozřejmě zahájení celodenního vysílání Rádia 7 a také spuštění samostatných webových stránek věnovaných vysílání Rádia 7. Začátkem letošního roku jsme webové prezentace Trans World Radia a Rádia 7 sloučili do jedné a značně rozšířili její obsah. V roce 2007 tedy očekáváme další výrazný nárůst zájmu o naše stránky.

Až časem se začalo ukazovat, že ten strach v sobě pořád mám. Pod vlivem různých svědectví, která jsem někde četl nebo slyšel, jsem měl najednou dojem, že bych se snad měl stydět, že takový strach ke křesťanskému životu nepatří. Velkým vysvobozením pro mě bylo, když jsem si uvědomil, co vlastně prožíval Pán Ježíš noc před smrtí. Když jsem si alespoň trochu uvědomil, jakým zápasem musel projít, pak myslím, že není ostuda, když si strach přiznáme

Omluva

V minulém vydání Antény je uvedeno zastoupení jednotlivých církví v Radě TWR-CZ. U bratří Josefa Hurty a Pavla Křivohlavého jsme nesprávně uvedli Církev československou evangelickou. Správný název je Českobratrská církev evangelická. Velice se omlouváme.

Noví pracovníci

V minulém vydání tohoto zpravodaje jsme informovali o odchodu dvou týmových pracovníků. Na podzim 2006 odešli do jiného zaměstnání Rozita Mertová a Ondřej Malina. Také jsme slíbili, že budeme informovat o tom, jak jsme hledali a našli.

Nepřetržitě vysílání musí být plynule zajišťováno den co den, to už nelze připravit na půl roku dopředu a pak v klidu řešit něco jiného. Pokud z týmu odejdou dva lidé s klíčovým významem pro vysílání, je to řešitelné dvěma způsoby. Buď omezíte nebo zrušíte vysílání, anebo najdete dva nové lidi. Na hledání i zapracování jsme měli všeho všudy asi dva měsíce. A to vše v předvánočním čase, kdy každý pracovník potřebuje alespoň trochu víc osobního volna.

Situace byla trochu napjatá i finančně, a tak jsem zvažovali, zda neskončíme satelitní vysílání a nezustaneme jen na internetu. Těsně před koncem roku dva lidé odchází, peníze dochází a zkušenosti s hledáním nových lidí – to je vždycky trochu dobrodružství s nejistým koncem ☺. Brali jsme to jako fakt, který ani příliš nemůžeme ovlivnit. Ostatně, o podmínkách práce v misii se něco dočtete v ekonomické rubrice. A navíc je okruh případných zájemců zúžen na Brno, protože služební byt také nemáme (i když by se moc hodil). Takže jsme to brali tak, jak to má být – děj se vůle Páně. Samozřejmě až tak klidní, jak to vypadá z těchto řádků, jsme nebyli. Modlili jsme se, ale nic rozumného nás nenapadlo.

Některé práce, které měla na starost Rozita, převzal Vlastimil. A jednoho krásného dne (vůbec nevím, jaké bylo počasí ☺) vstoupila do mé kanceláře slečna, kterou jsem dobře znal z Proglasu. Patřila k těm pracovníkům, kteří v Proglasu pracovali od jeho rozjezdu. Zeptala se mě, zda bychom o ni neměli zájem. No nejprve jsem zamžikal a štípl se do tváře a po vzpamatování se jsem řekl, že ji v žádném případě nebudeme z Proglasu vyťahovat. Oznamila mi, že je rozhodnutá odtud odejít a že se jen ptá, než půjde dál. No tak to bylo něco. Detaily si už moc nepamatuji, ale to, že v den odchodu Rozity nastoupila zcela plnohodnotná pracovnice, to se nedá vzít jako náhoda. Pro mě je to neuvěřitelné a zcela jasné, kdo na naši práci dohlíží a kdo je hlavním režisérem. I když od Hollywoodu ještě žádného Oscara nedostal, je stejně nejlepší.

No a něco podobného proběhlo s náhradou za odcházejícího technika Ondřeje Malinu. Máme čtyři techniky, kteří pracují podle harmonogramu vysílacích dnů Rádía 7 a k tomu zajišťují veškerý technický servis rádia. Čtyři technici jsou minimum, pokud někdo onemocní nebo chce dovolenou, musíme přijímat zvláštní opatření. Šéftechnik Daniel přišel v říjnu o pár vlasů a přibyl mu nemálo šedin, a to navzdory jeho mládí. Už nebylo kam sáhnout. Dokonce tady kolovaly černé vtipy o tom, že bychom mohli zkusit vytáhnout z Proglasu nějakého technika ☺ (když mají takový nadbytek pracovníků). Znáte to, když už není nic rozumného v dohledu, tak se alespoň bavíme černým humorem. No a pak jsem si uvědomil, že v jednom brněnském sboru sedává za ozvučovací pultem jistý mladík, o kterém toho moc nevím, ale co se ho tak zeptat?! Říkám to Danielovi a ještě to komentuji slovy: „Zvučí to tam jak ponocný, moc to neumí, ale to by stačilo trochu školení a určitě by se něco přiučil.“ ☺ Daniel nejprve opatrně pokýval hlavou a asi po týdnu váhání zavolal Standovi Menšíkovi. A jak to bylo dál, to už se dočtete v rozhovoru přímo s ním. Já jen dodám, že jsme se Standou naprosto spokojeni a umí toho mnohem víc, než jsme si mysleli.

my, kteří jsme slabší. Jsem moc rád, že o tom bratr Kubiček ve svém pořadu mluvil. Bylo to pro mě povzbuzením. *Roman, Živ* ✉ Vážený přítelé, už jsem vám psal, dostávám i váš zpravodaj. Občas vás poslouchám na Rádiu 7. Ve vašem zpravodaji jsem si přečetl, že jeden posluchač vám vytýká, že nemáte tempo jako v soukromých rádiích. Já naopak schvaluji, že jste odlišní. Přímo nesnáším některá komerční rádia s uvedeným rychlým tempem. To je

Lucie Endlicherová – rozhovor

Lucie, Ty nejsi v rozhlasové práci žádným nováčkem, proč jsi „vyměnila“ Radio Proglas za TWR?

Za práci v Proglasu jsem velmi vděčná. Udělala jsem tam první rozhlasové krůčky a z nemluvněte (toho mediálního) vyrostla o kousek dál. Dlouhá léta jsem vnímala, že tam je moje místo a že moje práce tam je potřebná. Asi před rokem a půl jsem ovšem začínala pociťovat neklid, ze kterého se časem vyklubalo volání po změně. Pán Bůh si mě přál jinde. To rozhodování nebylo jednoduché, protože jsem opouštěla místo zajištěné a pevné, ale v jedné chvíli jsem prostě stála na tom rozcestí a musela říct – Zůstanu nebo Půjdu. A tak jsem šla.

Přestože děláš více méně tutéž práci, učíš se něco nového?

Rozhodně. A to jak na poli rozhlasovém, tak například v mezilidských vztazích. Nikdy bych si třeba nemyslela, že po více než

jedenácti letech za mikrofonem budu mít při vysílání trému – a při své první službě v R7 jsem se tak trásla, že bylo skoro do vysílání slyšet, jak mi cvakají zuby.

Nové je pro mě i vědomí, že nejdůležitější jsou lidé, teprve pak výkon a jeho kvalita. Prostě, pořád je co napravovat.

Jsi z katolické církve a přitom pracuješ mezi protestanty – je to problém?

Pro mě ne a doufám, že ani pro nikoho z týmu nebo z našich posluchačů. Pro mě je to velkým obohacením a možností skládat si více střípků do mozaiky poznávání Boha. Věřím tomu, že se katolíci a protestanté (ale vůbec obecně lidé různých názorů) nesejdou a nepochopí, dokud nebudou ochotní spolu žít, pracovat, přátelit se, poznávat se. A tak se o to snažím.

No jo, o ekumeně a setkávání se teď hodně mluví, ale já mám pocit, že často je to o tom, že raději nebudeme mluvit o problematických věcech a budeme se usmívat na svět, aby to teda jako vypadalo, že se křesťané nehádají...

Nemyslím, že je dobré nemluvit o problematických věcech. Ale z vlastní zkušenosti vím, že je potřeba nejprve se poznat, naslouchat si, být spolu v těch věcech, které jsou nám společné, milé, hezké... a po čase je pak prostor mluvit i o tom, co vnímáme jinak. Když se lidé umí poslouchat a nemluví s druhým jen proto, aby ho utloukli svými argumenty, tak to jde.

A nehrozí nebezpečí „ztráty vyznání“?

Až budeme stát před Boží tváří, Bůh se nebude zajímat o to, z jaké jsme církve, kam jsme patřili, chodili, ale jestli jsme se setkali s Jeho Synem a jak jsme se k tomu postavili. Společenství, do kterého patřím, pro mě je důležité, ale není nadřazené této otázce.

Tvoje svědectví si mohou naši posluchači přečíst na našich nových webových stránkách, u kterých mimochodem odpovídáš za jejich náplň a aktualizaci. Zkus se představit ještě nějak jinak – mimo to, co si o tobě mohou lidé přečíst na webu (zde uvádíme plné znění za rozhovorem).

Jejda, teď trochu nevím, co mám říct. Tak třeba – kdybych nepracovala v TWR, nejspíš bych prodávala v knihkupectví, starala se o děti v mateřské školce (nebo na základce nebo na střední škole), pracovala v galerii, která nabízí zajímavé soudobé umění, studovala asi osm věcí, které mě ještě zajímají a kterým bych ráda přišla na kloub, měla vlastní restauraci nebo cukrárnu... a nebo bych možná bydlela v Anglii, protože tu zemi mám moc ráda a přirostla mi k srdci. Ale protože mi Pán Bůh řekl, že mám být tu, jsem tu. A ráda.

vlastně jakési bezduché ječení, divné zvuky v podkresu, šílené reklamy a anglické písničky, kterým stejně nikdo nerozumí. Buďte dále jiní a klidní. Soukromá rádia se možná vybijí mezi sebou navzájem a lidi budou vyhledávat něco přijatelnějšího a klidnějšího, už teď mají mnozí raději nenásilné české či slovenské písničky a poklidnější projev moderátorů. Takže – jste perspektivní. Petr, Prostějov ✉ Milovníci pracovníci TWR v Brně. Srdečně vás pozdravuji v tom

Pán Bůh Ti „řekl“?

Ano, řekl. Ptáš se na to, co znamená řekl? Jak řekl? Tohle asi s každým řeší individuálně, ale jestli chceš vědět, jak se mnou, tak – už jsem zmiňovala ten neklid, který jsem začala mít asi před rokem a půl. Už mám vyzkoumáno, že když něco takového přijde, je čas znovu se ptát, co si Pán Bůh přeje, zda jsem tam, kde mám být a dělám to, co mám dělat. Hodně dlouho jsem se pak modlila, jestli mám z Proglasu odejít nebo ne. A pak přišlo to rozhodnutí, že tedy ano. A z Boží strany jsem pak dostala ujištění, že si mě přeje tady. Že je tu moje místo. Po tom dlouhotrvajícím neklidu přišel znovu klid; skoro to neumím popsat, chybí na to slova.

Co se teď učíš?

Učím se být trpělivá. Se sebou i s lidmi kolem sebe. A to je někdy pořádná makačka. Mimo chodem, tahle vlastnost mě naprosto fascinuje u Boha – a jsem za ni vděčná. Protože kdyby jí nebylo, tak nevím.

Máš nějaká přání do budoucnosti?

Mně se asi to největší, které jsem kdy měla (takové to „obyčejné“), splnilo, když jsem začala pracovat v rádiu – protože o tom jsem mluvila už od osmi let. Teď je mým přáním, abych se líbila Bohu. A pak ještě jedno – aby se s Ním lidé opravdu v životě setkali, setkávali a aby je to setkání proměnilo. A to si přeju i pro sebe.

Lucie sama o sobě:

Neměla ses narodit. To byla zpráva, kterou na mě v afektu v jedné hádce vykřikla moje maminka. Bylo mi tenkrát něco kolem patnácti, „mlátila se mnou puberta“ a rozhodně to se mnou nebylo jednoduché. Když maminka tuhle větu poprvé vyslovila, myslela jsem si, že se spletla. Že já jsem se přeslechla. Jenže ta slova se zachytila pěkně hluboko a pořád se mi vracela do hlavy, stále mi zněla v uších. Musela jsem o nich hodně přemýšlet – a věci do sebe najednou zapadaly. Chtěla jsem věřit tomu, že maminka potřebovala jen rychle najít nějaký argument pro onu hádku, ale ... ona to myslela vážně.

Můj tatínek byl alkoholik. Když mě maminka čekala, bylo to v době, kdy zrovna chtěla podat žádost o rozvod. Přemýšlela proto o potratu – nakonec k němu nedošlo, ale bylo to „o fous“. Uvěřila, že se mým narozením v rodině něco změní. Samozřejmě se nic nestalo, a tak se rodiče rozvedli, někdy v době mých šestých narozenin. Maminka se znovu vdala, když mi bylo deset, přestěhovaly jsme se k jejímu druhému manželovi, brzy nato se narodila malá sestřička.

Z dětství si pamatuji jeden základní pocit – dojem, že pendluji mezi mámou a tátou, nevlastním tátou, že nevím, na kterou stranu patřím a že o mě nikdo tak moc nestojí. Že vlastně překážím. Rodiče se prali o mou přízeň, a nebo si mě mezi sebou přehazovali – to když jsem se jim nehodila. Těžko jsem zapadala do kolektivu, neměla jsem mnoho kamarádů, většinou jsem ležela v knížkách a snažila jsem se s tím vystačit. Byla jsem hodně osamělá.

Tak to vypadalo až do doby, kdy jsem přišla na gymnázium. Bylo to v roce 1989, proběhla sametová revoluce a nám najednou učitelka, která ještě před pár dny chodila s Marxovými spisy pod paží, vykládala, jak je důležité znát Bibli. Zaujalo mě to – ne kvůli té učitelce, ale proto, že jsem měla ráda ve věcech „jasno“ a „načteno“ – a tak jsem nechtěla, aby mi tento zdroj informací utekl. O jedné své spolužačce jsem věděla, že je věřící, a tak jsem ji poprosila, aby mi Bibli půjčila. Pamatuju si, že jsem tenkrát začala poctivě od začátku, jak jinak, přečetla zprávu o stvoření světa, Bibli zaklapla a řekla si – Ano, Bůh je. Nikdy dřív jsem o tom nepřemýšlela, a najednou mi to přišlo úplně samozřejmé.

Toto vědomí jsem ještě nemusela nijak řešit. Po nějaké době mi ale došlo, že nestačí vědomí toho, že Bůh je. Že ta informace přece má i nějaké pokračování. A tak jsem s onou kamarádkou začala hodně debatovat – a tam přišel velký zlom. Řekla mi, že Bůh je láska a že svou lásku projevil tím, že poslal na svět svého Syna. A že chce, aby se každý s touhle láskou setkal. A že touto láskou každého miluje. Beze zbytku a bez výhrad.

drahém jménu Ježíš a přeji vám i vaší práci hodně Božeho požehnání. Váš časopis Anténa jsem dostal a děkuji vám za něho. Mám z něho radost a požehnání. Kéž by Anténu i Bibli četli jak starší, tak mladší lidé žijící v tomto světě. Říká se, že kdo nečte Bibli, tak nezná ani Krista. Doba ve které žijeme, je divná. Proto Boží slovo říká křesťanům: „Na Hospodina slož svoji starost ...“ Každý den poslouchám vaše vysílání a děkuji Pánu Bohu za to, že máte tuto

Zasáhlo mě to, protože jsem poprvé slyšela o někom, kdo o mě stojí. Kdo mě chce a miluje. Kdo mě nepotřebuje lepší, štíhlejší, šikovnější, poslušnější; komu prostě záleží na mně. Do okamžiku, kdy jsem vyznala své hříchy a přijala jejich odpuštění, ještě zbývala dlouhá cesta. Ale už tady se objevila naděje, která z mého života nemizí.

Cožpak může zapomenout žena na své pacholátko, neslítovat se nad synem vlastního života? I kdyby některé zapomněly, já na tebe nezapomenu. Hle, vyryl jsem si tě do dlaní... (Iz 49,15-16) Tahle věta mě ujišťovala a stále ujišťuje o Boží lásce, o tom, že na světě nejsem omylem, ale proto, že si mě zde Bůh přál a že má plán pro můj život. Díky mému setkání s Boží láskou se začaly uzdravovat mé rány, narovnávat vztahy v rodině, začala jsem se měnit já sama. Jsem vděčná za své rodiče i za své dětství – bez něj bych možná Boha nepotkala.

Nechci, aby to vypadalo jako pohádka – vyznala jsem Bohu své hříchy a přijala Jeho milost, ale i tak je spousta věcí stále těžká a čekají na proměnu, ale já už v nich mám velkou jistotu. Boha, který člověka neopouští. Boha, který je náročně milující, ale stejně tak i laskavý a přívětivý.

Stanislav Menšík – rozhovor

Ahoj, tak Tebe neznáme.

Dobrý den, jmenuji se Standa Menšík a vyskytl jsem se zde před čtvrt stoletím, takže mi je 25 let.

Protože jsem rozený Brňák, můj život se odehrával především ve štatlu, v knapě a na prigu. Později se ze mě stal i víkendový obyvatel Vysočiny, neboť otec koupil tamní usedlost jako chalupu. Moje studia začala ve školce a skončila na střední průmyslovce. Poté jsem pracoval ve stavebních firmách.

Den, na který rád vzpomínám, je ten, kdy jsem poznal svoji snoubenku a lásku. Je mnoho zážitků a prožitků, ale jen jeden může být z toho lidského vztahu první.

Řídím se dvěma hesly: „Život je otázka priorit“ a druhé „Nic se nemůže zrodit z ničeho“.

Co pro tebe znamená Bůh, jak jsi se s Ním setkal?

Pokud budu vycházet z hesel, která jsem napsal, vyplývá mi z nich toto: Bůh pro mě znamená, že se nezrodil, ale že prostě je. Zhmotnil a zčasoval svoji myšlenku, kterou vytvořil sám ze sebe a ze své moudrosti. A touto Jeho myšlenkou je svět a naše životy. Taky pro mě je – Spasitel, Přítel, Všemocný, Všudypřítomný, nadčasový Král, láskyplný Otec, věčný Bůh. Je životní prioritou číslo jedna.

Jak jsi k takovému „resumé“ přišel?

Setkal jsem se s tímto Bohem skrze Ježíše Krista, o kterém mi vykládali věřící lidé. Toto setkání s Bohem a Ježíšem jsem zakusil jako dvanáctiletý na jednom pobytu křesťanských dětí. Zde jsem poprvé prožíval, že Bůh skutečně existuje, a to díky knize Daniel ze Starého zákona, kterou jsme probírali. Měl jsem chuť mít také takového neviditelného ochránce jako měl Daniel. Díky jeho popisu života zapsanému v Bibli jsem přijal Pána Ježíše Krista jako svého Spasitele. Ne že by v této knize vystupoval Ježíš, ale vedoucí nám jasně vysvětlili, že kdo vidí Danielova Boha, vidí i Ježíše a naopak. Vše kolem toho se mi zdálo velmi moudré. Pokud chci, mohu být hned teď spasený. Jsem nikdo, jeden z davu, nic neznám, nemám ponětí o Bohu. Jak se k Bohu dostat? Potřebuji nástroj, pomocníka, prostě někoho, kdo mi k věčnému životu a k Bohu pomůže. A když jsem to vše srovnal a setřídil, zjistil jsem, že nemám co ztratit, ale mohu hodně získat. A mohu jen potvrdit a zpětně říct, že jsem moc rád, že jsem se rozhodl a modlil se k Pánu Ježíši za věčný

možnost předávat Boží slovo jak českému národu, tak věřícím i nevěřícím na celém světě. Tady v Německu je vysílání dobře slyšet. Jan, Waiblingen ✉ Moji milí, vítám vás u mne doma. Přišli jste osobně v Anténě a projasnili celý den, hned z něho byl svátek! Nezbyvá mi už čas (jsem důchodkyně) na jinou než duchovní četbu a Anténa je vždy ten nejlepší bonbónek nahoře. Jako bychom byli na besedě. Z celé Antény vnímám, jak moc jste vyčizení a často

život, za spasení. Také jsem se modlil, že pokud existuje něco, co je špatně, ale já třeba ani nevím, co to je, aby mi Pán Ježíš odpustil. Od té doby je Pán Ježíš dárce věčného života pro mě osobně, protože mi odpustil všechny hříchy a je také mým vůdcem, který vždy poradí, vysvětlí a ukáže. Jsem rád, že mohu Kristu rozumět právě proto, že jsem ho kdysi upřímně pozval do své srdce (a nemyslím to obrazně, ale opravdu jsem chtěl, aby vešel do toho mého tlukoucího živého srdce). Poskládal moje roztržité myšlení. Zacelil díru strachu ze smrti a vysvětlil chápání smyslu života. Zato jsem Ježíši Kristu stále vděčný.

Kdy a jak jsi se poprvé setkal s pojmem Trans World Radio?

Bude to asi víc jak deset let, co jsem o něm slyšel. Nejspíš někde v Křesťanském sboru nebo v dorostu. Poněti o TWR jsme měli asi všichni ve shromáždění, neboť nynější pan ředitel TWR-CZ je také z našeho sboru, takže jsem nemohl nevědět.

A jak jsi přišel k nám?

Jo tak to беру jako Boží vedení, protože jsem se rozhodl, že skončím ve firmě, ve které jsem pracoval a zkusím štěstí jinde. Měl jsem již vyhlédnutá místa a samozřejmě lepší plat. Co jiného by taky člověk měl chtít než větší plat a odborný růst. Potřeboval jsem již jen vyřídít jeden e-mail a bylo by to hotové. Jenže v tu chvíli mi zavolał Daniel Zeman, že by pro mě měl práci v TWR. Po vyslechnutí jeho prvního návrhu a vyjasnění finanční nabídky jsem ani nemrkl a okamžitě jsem odmítnul. Dokonce se mi chtělo smát – jak bych mohl být tak bláhový. Prozřetelně, ale možná jen z taktu, jsem řekl, že si to rozmyslím a dám vědět. Jakmile jsem to však řekl rodině (děda, maminka), nevěřil jsem vlastním uším. Všichni byli pro a já se podivoval proč?! Následující dny však udělaly své. Pán Ježíš mi otevřel srdce a začal mi velice rychle ukazovat mé priority. Dokonce i moje přítelkyně a snoubenka, kterou si za pár dní vezmu (31. 3. 2007 máme svatbu), nic nenamítala, právě naopak. V tu chvíli jsem se styděl za to, jak můžu být tak zaslepený a vidět jen peníze. Vzápětí si vzpomenete na Daniela a na telefonní rozhovor a ten bláhový smích tuhne v trpkou, nepřilíši směšnou křeč. Tady na mě Duch svatý vynaložil značné úsilí, aby mi překopal můj zatuhlý úsměv. Ukázal mi, že ne chlebem, ale Duchem bude žít člověk. A to je pravda. Moje mylná představa byla, že moje nespokojenost pramení z nedostatku peněz – vždyť proto jsem odcházel z firmy. Bůh mi však ukázal, že spokojenost netkví v množství vydělaných peněz, ale v něčem úplně jiném, a to už ta finanční odměna není tak rozhodující. Po tomto měsíčním uvažování a modlitbě jsem si uvědomil, že právě tato cesta může být velice bohatá. A s odstupem tří měsíců musím potvrdit, že opravdu bohatá je, dokonce více, než jsem čekal. Proto jsem k 1. prosinci nastoupil jako technik TWR.

Jak jsi po třech měsících spokojen?

Dá se říci, že po prvním měsíci mi rádio přirostlo k srdci, a to i přes velký předvánoční shon. Práce v TWR předčila moje očekávání. Takže jsem spokojen.

Která činnost v práci tě nejvíc baví?

Když mohu sednout do auta a pro něco zajet. Také mixáže pořadů, hlavně Světem Bible.

A co bys naopak „nemusel“? Co je nejtěžší?

Sestavování nočních a nedělních programů do automatu.

Po říjnovém poprášku napadl sníh i koncem ledna, který sice vydržel jen 5 hodin a za tu dobu stačili kolegové technici zamrazit i Standovo auto....a nejprve se zdálo, že mu zamrazili i úsměv, ale to byl jen první šok.

unavení, ale i jak vděční za slovičko podpory a za ždíbek konkrétní pomoci. I já bych ráda pomohla, kdyby to šlo na dálku. Chci vám tedy alespoň upřímně poděkovat za vaši službu, za vaše s láskou rozsevaná semínka, kterým Pán žehná a ony rostou a přinášejí ovoce. Příkládám své časté modlitby, vyprošuji Boží blízkost, sílu i Jeho každodenní požehnání. Anna, Březi

✉ Milí sourozenci v Pánu Ježíši, poslouchám jen některé vámi vysílané relace na Proglasu

Co tě nejvíc motivuje při práci?

Nejvíc to, že mohu pracovat tam, kde všem záleží na Božím vedení a Bohu samotnému, tam, kde každý bojuje a boduje ne za sebe, ale za druhé, a to jsou v našem případě posluchači, kteří mohou slyšet evangelium, biblické výklady a křesťanskou hudbu.

Myslíš, že tě práce v TWR-CZ něčím obohacuje? Nebo naopak něco bere?

Jedině obohacuje! Mohu opravdu říct, že dělám konečně smysluplnou, respektive „smysluboží“ práci, která nezevšední.

A bere?

Ano bere. Tato práce mi bere pesimismus z marného lidského snažení a uspěchanosti a znovu dává jasný, přesný smysl i cíl.

A co rád děláš ve volném čase?

Nejraději asi jezdím na kole. Zajdu někdy do posilovny. Rád jezdím na Vysočinu na chalupu. Rád si přečtu Bibli nebo různé biblické úvahy. Ale nejen to, čtu literaturu faktu, týkající se vědy a různých přírodních sil. Nemyslím, že nekřesťané a věda jsou hloupí, jen jim chybí dobrá víra a láska.

Modlíme se

V každé Anténě vás zveme ke společným modlitbám. Protože věříme, že „mnoho zmůže modlitba spravedlivého“ a „kde se sejdou dva nebo tři...“ – znáte to. Prostě a jednoduše věříme v moc modlitby, v možnost a sílu komunikace s Bohem.

A tak pokud chcete, modlete se s námi:

- Děkujeme za dva nové kolegy – od prosince s námi pracuje na postu redaktorky Lucie Endlicherová a jako technik Stanislav Menšík – o okolnostech jejich nástupu se dočtete na jiném místě Antény. Oba se velice rychle zapracovali a my jsme Bohu skutečně vděční za vyřešení pro nás tehdy docela svízelné situace.
- Vyprošujeme sami pro sebe moudrost – aby naše úsilí nekončilo u naplněného programového schématu, ale abychom uměli kriticky a pravdivě vidět, je-li naše vysílání přínosné, nebo jen vyplňuje čas. Pokud vám záleží na zvěstování evangelia prostřednictvím TWR, prosíme, modlete se spolu s námi za moudrost k rozpoznávání a praktickému řešení náplně vysílání.
- Potřebujeme nové dárce, lidi, kteří i v dávání uvidí skutečný smysl a službu. Potřebujeme ty, kterým je jasné, že si nesháníme peníze pro vlastní pohodlí, ale pro tuto službu zvěstování.
- Potřebujeme nové spolupracovníky, autory i moderátory. Ale nepotřebujeme je za každou cenu. Tedy modlete se s námi za lidi, kteří v této službě budou vidět víc než „jen“ práci nebo uspokojení vlastních mediálních ambicí. Potřebujeme kolegy, kterým leží na srdci misie, zvěstování evangelia a kteří se nebojí překonávání překážek.
- Chybí nám externí spolupracovníci z různých konců naší země, kteří by byli našimi zpravodaji a kontaktními osobami pro případná natáčení a s tím souvisejícími domluvami v daném regionu.

Změna ve vedení TWR-E

Jsou to přesně tři roky, co jsme se loučili s ředitelem pro středovýchodní oblast Evropy, Georgem Cooperem – psali jsme o tom také v jarním čísle Antény 2004. Tehdy předával práci Johnu Overmayerovi. Pamatujeme si na „poslední“ setkání s Georgem a jeho ženou Joann.

A jaké bylo naše překvapení, když Cooperovi zase rozbalovali kufry a zůstali v Bratislavě (kde má sídlo centrála TWR-E).

a noční pořady TTB na MW ve všední dny a Krok za krokem v sobotu a Doteky v neděli. Poslouchala jsem vás každý den a protože bydlím sama, nahrazovali jste mi moji rodinu. Na relace TWR jsem se tak těšila po celý den, od rána do večera. S modlitbou jsem už velmi očekávala ten den D, kdy s Boží pomocí zahájíte celodenní česko-slovenské satelitní vysílání. Dočkala jsem se 2.1.2006, tento den jste spustili řádné celodenní vysílání Rádía 7, pro mne

John Overmayer při přebírání práce zjistil, že mu systém vedení TWR-E příliš „nesedí“ a nakonec se rozhodl odejít ze služby v TWR úplně. Vrátil se do USA, kde se věnuje výuce na biblickém semináři a přímé misijní práci s lidmi. (Pozn. vedení TWR-CZ: Bylo nám to líto, už jsme asi dva roky dobře spolupracovali. Ale viděno jeho očima jsme se vůbec Johnovu rozhodnutí nedivili. Rozuměli jsme mu a věříme, že se rozhodl dobře.)

Kancelář TWR-E byla v nezavěděníhodné situaci. Zaškolený člověk v posledním okamžiku odešel a George Cooper s manželkou se rozhodli ještě zůstat. Nenechali TWR-E ani nás, národní partnery, „na holičkách“. A nakonec zůstali plně tři roky!

Vedení TWR-E hledalo vhodného člověka pro práci oblastního ředitele a nakonec sáhlo do našich řad. Byl vytipován ředitel srbské redakce TWR Branko Bjelajač. Už asi rok se zapracovával společně s Georgem Cooperem a v lednu 2007 byl slavnostně uveden do funkce. Naši redakci poprvé navštívil 1. března 2007; přijel s Geo Cooperem, kterého jsme zde na zemi viděli asi naposled. Koncem března by už definitivně měli s manželkou odcestovat do USA, kde chtějí prožít svůj zasloužený důchod.

Když jsme se George ptali, jak se těší, odpověděl: „Je to velmi zvláštní pocit. Odjízdim domů, ale to vlastně už taky není můj domov. Vždyť jsem celý produktivní věk sloužil mimo Ameriku. Snad si tam postavíme malý domeček, máme tam příbuzné, ale já nevím, jestli se těším. Moje srdce je stále tady.“ (Je pro nás moc těžké, loučit se s těmito lidmi. Kdo z nás si to umí představit? Kdo by něco podobného dokázal udělat? – pozn. red.)

Branko Bjelajač nám říká: Protože jsem 6 let pracoval se srbským partnerem TWR, mohl jsem se setkávat se všemi partnery CEEM (zkratka pro střední a východní Evropu) a získat tak představu o vývoji v jednotlivých partnerských organizacích. Opravdu mi jde o to, aby všichni CEEM partneři vyrostli ve velké mediální misijní organizace, které budou schopné ve svých zemích šířit křesťanství. Mám moc rád historii a plánuji navštívit rodiště Jana Husa, znovu navštívit Betlémskou kapli v Praze, zajet se podívat do Ochranova (hrabě Zinzendorf) a dovědět se toho co nejvíc o Janu Ámosovi Komenském. Těšíme se na to, že naše dcera Ružica začne na podzim v Bratislavě chodit do školy. S manželkou Nadou se učíme slovensky a Nada také pomáhá několika studentům s fyzikou a matematikou (je astrofyzička).

TWR-E představuje: Branko Bjelajač, ředitel misijní práce TWR ve střední a východní Evropě. Před jmenováním do funkce v lednu 2007 pracoval Branko Bjelajač jeden rok jako asistent George Coopera. V letech 2000–

Zleva: Branko Bjelajač, George Cooper

Branko s manželkou a dcerou.

nastal až 27.7., tehdy jsem si satelit koupila. Mohu vás teď poslouchat ve dne v noci. Zašlete mi prosím kazetu s pořadem Doteky, který se zabýval otázkou Jak být spasen? Mám několik přátel, kterým bych tyto kazety půjčila, aby si lépe, z úst zkušeného kazatele, mohli tuto záležitost vyjasnit. Předem děkuji. Do vaší tolik potřebné práci i osobního života přeji mnoho Božího pokoje, milosti a požehnání. *Pavla, Hodonín* ✉ Milý bratře, včera jsem si s chutí na

2005 sloužil jako ředitel srbského partnera TWR, rádia IKONOS. Podílel se také na práci národních rad různých křesťanských organizací v Srbsku. Vystudoval rozhlasovou produkci a má dva doktoráty. Jeho hlavní úkol spočívá v koordinaci jednotlivých partnerských redakcí ve střední a východní Evropě, mezi něž patří Albánie, Bulharsko, Chorvatsko, Česká republika, Maďarsko, Litva, Polsko, Rumunsko, Srbsko a Slovensko. Těchto deset partnerských redakcí produkuje křesťanské pořady v 16 jazycích a nářečích pro 130 milionů lidí žijících v evropské oblasti. Branko je povzbuzuje, aby rostli a dozrávali a budovali trvalé autonomní organizace v již zmíněných zemích.

Dobré vzdělání i praktické zkušenosti života za komunismu i za války, podporené zkušenostmi o Boží věrnosti, dávají Brankovi ty nejlepší předpoklady k nové práci.

Potěší vás setkání a naslouchání tomuto pokornému služebníku našeho Pána. Branko říká: „Věřím, že TWR naplňuje velké poslání našeho Pána tím, že Boží slovo šíří pomocí médií, a to je i moje poslání a povolání.“

Branko má se svou ženou Nadou jednu dcerku a žijí v Bratislavě.

Ovládněte zemi!

(Vyňato ze závěrečné řeči George Coopera na posledním setkání s národními partnery.)

Výzva, kterou máte před sebou, je hodně podobná té, kterou dostaly děti Izraele na poušti. Ovládněte zemi! Tu vaši – ovládněte svou zem, svůj jazyk. Jsem přesvědčen, že vám ji Bůh dal. Vezměte v úvahu Deuteronomium 1:5-8: „**V Zajordání v moábské zemi začal Mojžíš vysvětlovat tento zákon: Hospodin, náš Bůh, k nám promluvil na Chorébu: „Dosti dlouho jste již pobýli na této hoře. Obráťte se a táhněte dál, vstupte na pohoří Emorejců a ke všem jejich sousedům na pustině, v pohoří i v Přímorské nížině, v Negebu a na mořském pobřeží, jděte do kenaanské země a na Libanón až k veliké řece, řece Eufratu. Hled, předal jsem vám zemi. Jděte obsadit zemi, o níž Hospodin přísahal vašim otcům Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi, že jí dá jim a jejich potomstvu.“**

Co bránilo dětem Izraele, aby se země zmocnili? A co brání vám, abyste svou zemi zasáhli jako bouře? Zmíním tu tři slova.

To první je **vnímavost** – schopnost vidět, slyšet nebo si něco uvědomit pomocí smyslů. Často má vnímavost něco společného s výkladem činů druhého člověka. Chybná vnímavost nás bude brzdit. Když jsem byl novomanžel, často jsem ve shromáždění položil ruku kolem ramen Joann a ona se vždycky naklonila proti směru mé ruky. Nakonec jsem to přestal dělat – odstrkovala mě. Po čtyřiceti letech jsem se jí zeptal, proč mi ruku odstrkovala. Odpověděla mi: „Neodstrkovala jsem ji. Protože se mi to líbilo, nakláněla jsem se k ní, chtěla jsem více.“ Čtyřicet let jsem se jí na to nezeptal, protože jsem předpokládal, že znám odpověď. Moje vnímání bylo negativní a navíc ještě nesprávné. A tak jsem tím trpěl čtyřicet let.

Předpokládáte, že v zemi bydlí „obří“? Nečekejte čtyřicet let se zjišťováním, zda to tak je doopravdy. To druhé slovo je **utrpení**. Možná jste na utrpení zvyklí víc než já. Přesto zůstává otázka, jak utrpení vnímáte? Jak na vás působí? Josef v Egyptě svým bratrům řekl, že přestože mu udělali mnoho zlého, Bůh to proměnil v dobro. Bůh používá i v našich životech různé události naprosto stejně. To jsem také zakusil. V knize Daniel 12,10 čteme: „**Mnozí se vytříbí, zbělí a budou vyzkoušeni.**“ Bůh používá zkoušky a utrpení k tomu, aby nás přečistil – ke své slávě. Proto se v utrpení radujeme.

To poslední slovo je **zaopatření**. Když Eliáš zabil všechny Baalovy proroky, dostal pokyn, aby šel k potoku, kde bude mít jídlo i vodu. Zanedlouho potok vyschl. Znamená to, že by Boží zaopatření skončilo? Ne, Bůh jen měl jiný plán. Myslím si, že většina z nás by se raději nechala krmit vdovou než havranem! Nezapomínejme, že Bůh je naše zaopatření.

MW v noci poslechnul první část výkladu pořadu TTB knihy Kazatel. Vysílání bylo silně rušeno nějakým praskotem, takže spousta zajímavých pasáží mi unikla. Proto bych Vás prosil, zda by nebylo možné mi tuto první relaci zaslat. Jako obvykle na CD. Chtěl bych udělat kopii na kazetu a tu zaslat příteli, při jejím poslechu by se věru měl chytit za nos, protože na některé teologické věci má prapodivné názory. Děkuji Vám. Zdenek, České Budějovice ✉ Ahoj milí TWRdáci.

Váš postoj ke slovům a myšlenkám zde zmiňvaným určí, jestli budete schopni „ovládnout zemi“. Loučím se slovy z epištoly Filipským 2:1: „**Jestli vůbec něco máte z následování Krista, jestli jeho láska ve vašem životě něco znamená, jestli pro vás něco znamená být ve společnosti Ducha, jestli máte srdce, jestli vám na mně záleží – pak mi udělejte něco kvůli. Žijte ve vzájemném souladu, navzájem se mějte rádi, buďte hluboce spřízněnými přáteli.**“

(převzato z InfoServe, ročník 12, číslo 1)

POZOR

Od 25. března 2007

**dochází ke změně času a frekvence středovlnného večerního bloku.
Změna se týká pořadů Světem Bible, Krok za krokem a Doteky.**

*Původní čas 22:30 hod. se mění na
nový čas 21:15 hod.*

*a původní frekvence 1395 kHz (215 m)
se mění na 1467 kHz (205 m).*

K této změně dochází po mnohaletém úsilí o posun začátku vysílacího bloku na příznivější čas.

Od 21:00 hod. do 21:15 hod vysílá slovenská redakce svůj středovlnný blok, pak bude následovat česká půlhodina. **Jelikož dojde i ke změně vysílače (ze severovýchodního směru se změní na jihozápadní), je docela možné, že budete muset trochu pohnout i anténou nebo přijímačem.**

Změna času se tedy týká i Rádía 7, odkud jsou tyto bloky přebírány středovlnným vysílačem.

Budeme moc rádi, když nám sdělíte, jaká je slyšitelnost signálu v nových podmínkách.

Děkujeme!

Kup si opasek!

Nedávno jsem šel po náměstí a stál tam člověk s náručí plnou časopisů. „Kupte si jeden!“, volal na kolemjdoucí, i na mě. Proč bych si ho měl kupovat? Nepotřeboval jsem ho, nevěděl jsem ani, co je to zač – a nekoupil jsem ho. Tuhle v sobotu jdeme kolem řeky a lesa na procházku a manželku zastaví stará paní s košíkem: „Kupte si naložené houby,“ prosila a nabízela sklenice velmi divných hub v octě. Nevěděl jsem, co to je, nepotřebovali jsme je, nechtělo se nám to nosit, a tak jsme koupili jen jednu sklenici. Paní nám totiž vysvětlila, že potřebuje nějaké peníze a nechce žebrot, tak prodává. Jednali jsme správně? Doufám, že jsme nic špatného neudělali.

Otevírám záznamy proroka Jeremiáše a ve 13. kapitole se dočítám:

Toto mi řekl Hospodin: „Jdi si koupit lněný pás, dej si jej kolem beder a nesmáčeš jej ve vodě.“ Koupil jsem si tedy pás, jak ke mně Hospodin promluvil, a dal jsem si jej kolem

Zdravím vás z východní části Indonésie, kde společně s manželkou už téměř třetím rokem sloužíme na misijním poli. Jeden z nejnáročnějších aspektů naší služby je téměř naprostá izolace od kvalitního sociálního života a naplňujícího života ve společenství věřících. Je právě neděle a zrovna jsme doposlouchali jeden z pořadů Rádía 7 Ke kořenům. Ještě v průběhu poslechu mě napadlo, že vám musím napsat, poděkovat a sdílet se s vámi, jak moc pro nás

beder. Slovo Hospodinovo stalo se ke mně podruhé: „Vezmi pás, který sis koupil a jež máš kolem beder, vstaň a jdi k Eufratu a tam jej ukryj ve skalní trhlíně.“ I šel jsem a ukryl jsem jej u Eufratu, jak mi Hospodin přikázal. Po uplynutí mnoha dnů mi Hospodin opět řekl: „Vstaň a jdi k Eufratu a vezmi odtud pás, který jsem ti přikázal tam ukryt.“ Šel jsem tedy k Eufratu a vyhrabal jsem pás z místa, kam jsem jej ukryl. A hle, pás byl zničen, k ničemu se nehodil. Tu se ke mně stalo slovo Hospodinovo: „Toto praví Hospodin: Tak zničím pýchu Judy a nesmírnou pýchu Jeruzaléma. Tento zlý lid, který se vzpírá slyšet má slova a žije si podle svého zarputilého srdce, chodí za jinými bohy, slouží jim a klaní se jim, bude jako tento pás, který se k ničemu nehodí. Jako pás přílné k bedrům muže, tak jsem k sobě přimkl celý dům izraelský a dům judský, je výrok Hospodinův, aby se mi stali lidem, jménem, chválou a oslavou. Ale neuposlechli.“

Po prvním čtení:

Boží prorok jednal podle očekávání. Bůh skrze něho vyřizuje nepříjemný vzkaz svému lidu. Lid bude zničen, bude vypadat jak rozpadlý lněný opasek – je k ničemu! Bůh nejprve na příkladu opasku ukázal svému proroku, jak může dopadnout jeho lid a prorok tuto „ohmatanou“ pravdu měl jít vyřídít. Jeremiáš byl Bohem dobře motivován.

Po druhém čtení:

Hospodin vybízí proroka, aby si koupil pás a dal si ho kolem beder. Možná Jeremiáš něco podobného potřeboval, snad jeho oděv příliš volně plál ve větru a Jeremiáš na sebe moc nedbal. Jeremiáš si jistě liboval, jak praktický k němu Hospodin je, jak se opravdu stará o každý detail jeho života. Potvrzuje to i Hospodinova praktická rada: Nenamáčej ho ve vodě. Jeremiáš je přesvědčen o užitečnosti tohoto pokynu a do opasku investuje nějaký peníz. Asi to nebyl drahý opasek, jen lněný a nehodil se do mokra, ale stačil, byl praktický a dobře přilnul k tělu. Byl pohodlný. Jak byl asi Jeremiáš překvapen, když měl opasek kdesi ukryt a vlastně ho nechal zničit. Napřed ho neměl namočit ve vodě a teď ho měl schovat ve vlhku. Ale poslouchá a později chápe, co nejen jemu chce Bůh zdůraznit.

Po třetím čtení:

Uvědomil jsem si, kam Bůh proroka posílá: Vstaň a jdi k Eufratu. Z místa, kde byl, to bylo poměrně daleko. To nebyla procházka na pár hodin kolem řeky. To byla cesta, na kterou se musel řádně připravit, trvala určitě několik dnů. Trochu divný pokyn. Opasek za „pár šupek“ a jít s ním až k Eufratu? Dává to smysl? Tak toto je nějaké divné. Když mi Bůh řekl, ať si koupím opasek kolem beder, tak to bylo fajn. Ale proč s ním mám jít kamsi a navíc ho mám schovávat? No, třeba Bůh chce, abych ho tam schoval a pak tam pošle někoho jiného, komu se bude víc hodit. (Opravdu nevím, jak Jeremiáš přemýšlel a co se mu honilo hlavou – to jen píšu, co se honí hlavou mně, když se vžívám do jeho situace 😊.) Ale Jeremiáš poslechl a šel a schoval tam kdesi opasek. Snad ani moc nelitoval, doufám, že moc drahý nebyl. Na druhou stranu byl ještě docela zánovní a už si na něho zvykl. Přilnul k jeho bedrům... a Jeremiáš tam opasek nechává a jde zpět.

Nevím, jak dlouho byl zpátky v Jeruzalémě, ale „mnoho dnů“ je asi dost na to, aby zapomněl. A Bůh ho posílá k Eufratu znovu. Pro opasek. Být já „v kůži“ prorokově, tak nevím, nevím. Asi bych měl pochybnosti o zdravém rozumu (a proto nemohu být Jeremiášem). Zase přípravy na cestu, zase několik dnů mimo domov a hledání místa, kde jsem ten opasek tehdy vlastně dal. Ale Jeremiáš jde, nalézá. Nalézá zničený kus lněného bederního pásu – a co s ním? A nyní Hospodin promlouvá.

Po čtvrtém čtení:

Mám otázku: Pane Bože, to nemůžeš říct rovnou, že se Ti nelíbí chování izraelského lidu? Proč mám zničit opasek, proč mám dvakrát chodit až kamsi k Eufratu, proč?

tyto pořady znamenají a jak velkou mezeru v našem životě tady zaplňují. Snad pro vás a vaši práci bude povzbuzením, že máte další dva posluchače a příznivce „na konci světa“. *Jakub, Indonézie* ✉ Vyprávění paní Ludmily Hallerové o Izraeli mne velice zasáhlo. Musí být ohromné mít možnost na vlastní oči vidět místa, o kterých lze číst v Bibli. Děkuji vám za ten pořad. Rádio 7 jsem objevila na internetu teprve dnes. (poznámka: rok od začátku vysílání) *Barbora K.*

Až po čtvrtém přečtení jsem začal chápat, jak Bůh jedná s člověkem. To není hloupé jednání, to je vyučující metoda. Bůh nám málokdy říká dopředu celý plán. Bůh má jistý záměr, vede nás, ale zároveň zkouší naši vyváženost v důvěře, naši poslušnost.

Jsem přesvědčen, že podobně jedná Bůh i dnes s každým svým „prorokem“ – s každým člověkem, ochotným poslechnout Jeho hlas a ochotným ho také vyřídít i druhým lidem. Často říkám, že kdybych věděl, co mne čeká, tak bych se rozhodoval jinak. Ano, ale Bůh to se mnou dokázal, Bůh s námi všemi dokazuje, že On je silou a vůdcem našich životů. On nám neříká celý plán najednou.

Možná si klademe otázku, zda je naše investice efektivní. I Jeremiáš se po zahrabání opasku mohl ptát, zda bylo moudré ho vůbec kupovat. Po návratu do Jeruzaléma se mohl ptát, zda bylo vůbec správné ho nosit tam někde až k Eufratu. Měl snad přece jen pochopit Boží princip a zahrabat ho u prvního potoka v Jeruzalémě? Bohu přece nejde o formy! Jistěže takto uvažovat nemůžeme, ale bylo by to navíc i nesprávné. Bůh řekl, co má udělat a on poslechl. Až na konci řetězce prapodivných investic byl výsledek.

Časopis jsem si nekoupil, protože jsem nevěděl, proč bych si ho měl kupovat. (Až pak jsem zjistil, že je to časopis na podporu bezdomovců.) Houby v octě jsme koupili a vyhodili, protože jsme věděli, že pomůžeme jedné paní s košíkem, a nic jsme z nich neměli (příliš jsme nedůvěřovali obsahu sklenice). Takoví jsme, když jednáme rozumně. Udělali jsme něco špatného? Určitě ne. Ale stejně tak neuděláme nic špatného, když budeme jednat ve víře.

Pokud si někdo z našich spolupracovníků klade otázku, zda má tolik úsilí investovaného do vysílání význam, najde odpověď možná až mnohem později.

Z vlastní zkušenosti vím, že čas od času potřebuji dojít k Eufratu a najít výsledek Božího záměru. Pochopit, kudy a proč mě Bůh vedl. Pro mji víru to je velice potřebné a osvěžující. Cesta mohla být chvílemi i nepříjemná, klikatá, frustrující, ale na konci chápu Boží záměr, a pak už nic nebrání Boží cestě k člověku. Bůh začne jednat. Fascinují mě osobnosti víry, které Bible popisuje v epistoletě Židům. Nad jiné mě ovšem fascinují dvě poznámky: **Ve víře zemřeli ti všichni, i když se splnění slibů nedožili (Židům 11:13)** a druhá poznámka: **A ti všichni, ačkoliv osvědčili svou víru, nedočkali se splnění toho, co bylo zaslíbeno (Židům 11:39)**. Osobně si samozřejmě přeji, abych už tady na zemi a co nejčastěji viděl nějaké ovoce své víry, abych viděl výsledky Božích doteků a Jeho jednání v mém životě. Ale víra může přesahovat náš život. Věřit Bohu znamená lidově řečeno „věřit až za hrob“. To je víra!

Mám přátele, kteří TWR podporují už nejméně 15 let. Obdivuji jejich vytrvalost stejně tak jako vytrvalost pracovníků, kteří tady se mnou už stejně dlouho den co den usilují o šíření Božího slova. Bůh nám nemusí hned říkat celý svůj záměr, kde skončíme, Bůh nás chce mít připravené – a to jak dárce, tak pracovníky. Jsem rád, když mohu potěšit i dárce informací, že měsíční počet posluchačů našich pořadů se jen na internetu pohybuje kolem 20 000 lidí, k tomu mohu připočítat další na satelitu, středních a krátkých vlnách a desetitisíce dalších na frekvencích VKV stanic, které naše pořady přebírají nebo pro které pořady připravujeme. Možná někdo váhá s rozhodnutím, zda má podpořit křesťanské vysílání, možná neví proč. Může to být jen vaše první, nebo už druhá etapa na Boží cestě. Boží výzva týkající se zvěstování evangelia je celkem jasná.

Příklad z Jeremiášova příběhu: Kup si opasek – Bůh si to použije. **A jak mohou uvěřit v toho, o kom neslyšeli? A jak mohou uslyšet, není-li tu nikdo, kdo by ho zvěstoval? Římanům 10:14**

Aleš Bartošek & Brian Dagen

Ostrava ☒ Co mám rád, když voní novotou? No asi povlečení v mé posteli :o)) A moc rád si prohlížím starý fotky, to se pak člověk dostane do takové nostalgie... Ale jednou se na to, co je teď nový, budeme zpětně dívat asi se stejnou nostalgií. Takže z hlediska věčnosti je to vlastně jedno! Dobrou noc všem. Petr (reakce do vysílání v pořadu Noční mýry, téma O věcech starých a nových) ☒ Moc zdravím, patřím mezi ty lidičky, kteří se těžko zbavují starých věcí. Jelikož

Ekonomický přehled roku 2006

(orientační)

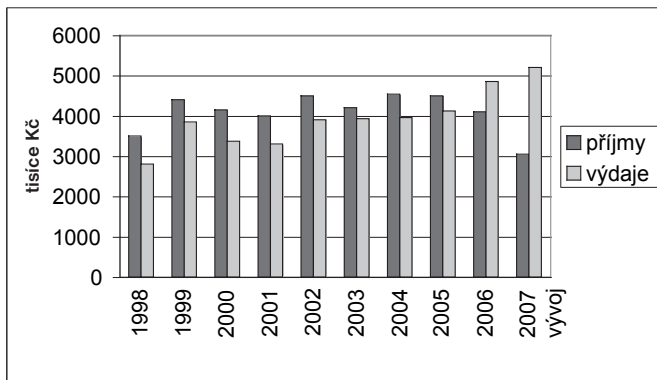
Výdaje:

Nákupy drobného hmotného majetku investiční povahy	186 tis. Kč
<i>(obnova přístrojového zařízení a počítačů, pořízení přenosného nahrávacího zařízení, mikrofony a nový kopírovací stroj)</i>	
Počítačové programy	50 tis. Kč
Spotřební materiál	125 tis. Kč
<i>(médiá pro výrobu a archivaci pořadů, knihy, studiové potřeby – elektromateriál, CD, baterie do mikrofonů a cestovních minidisků, driverů, sluchátka, odborná periodika, potřeby pro provoz auta, kancelářské potřeby, čistící a údržbové prostředky)</i>	
Práce a služby + energie	557 tis. Kč
<i>– poštovné, telefon a fax, internet, nájemné, příhrádečné, překlady a honoráře, aktualizace a provoz www stránek, odpady, kopírování materiálů, doména TWR-CZ, poradenské služby, revize elektroinstalace a přístrojů, revize komínů a hasicích přístrojů</i>	
<i>– elektřina, plyn, voda</i>	<i>147 tis.</i>
<i>– opravy přístrojů, auta, domu</i>	<i>36 tis.</i>
<i>– pohonné hmoty, cestovní příkazy</i>	<i>125 tis.</i>
Daně a poplatky + pojištění	78 tis. Kč
<i>(bankovní poplatky, dálniční známky, členské poplatky, pojistné majetku)</i>	
Tisk	245 tis. Kč
<i>– časopis Anténa, programy TWR a propagační materiály, vizitky a hlavičkové papíry</i>	
Zákonné pojištění a mzdy	2 892 tis. Kč
<i>– hrubé platy stálých zaměstnanců (13 osob), odměny externistů, povinné sociální a zdravotní pojištění organizace hrazené za zaměstnance včetně povinného pojištění odpovědnosti za škodu při pracovním úrazu, ostatní zákonné sociální náklady</i>	
Ostatní náklady, prezentace	114 tis. Kč
Technický provoz Rádía 7	605 tis. Kč
Celkové náklady roku 2006	4 852 tis. Kč

Příjmy:

Dary z České republiky	3 121 tis. Kč
Příjmy za služby poskytnuté hudebním studiím	204 tis. Kč
Smluvní dotace na sponzorované pořady ze zahraničí	682 tis. Kč
Ostatní	207 tis. Kč
Celkové příjmy roku 2005	4 214 tis. Kč

nemáme v paneláku půdu, putují tyto věci nejdřív do krabice a až po čase do popelnice (co kdyby se to ještě hodilo). Když dcera vyhodila vázičku, zachránila jsem ji a zanesla jedné paní, která se v tom vyzná. Zjistila, že je to dost vzácná věc. Trochu mě u některých mladých mrzí, že chtějí všechno nové, jen nové, např. písne ... Jinak ráda zkouším nové recepty, ráda navazuji nové vztahy se starými lidmi, je to moje profese pečovatelky. *Eva (reakce do vysílání v pořadu*

Graf příjmů a výdajů za posledních 10 let.

Chcete-li podpořit naši práci finančním darem, máte tyto možnosti:

- bankovním převodem (nezbytně nutné vyplnit variabilní symbol)
- poštovní poukázkou typu A (nezbytně nutné vyplnit variabilní symbol)
- předáním v hotovosti (uveďte své jméno a adresu)

Bankovní převod

Pokud disponujete účtem, pak je tento způsob zřejmě nejjednodušší:

číslo našeho bankovního účtu: 74232621/0100 (0100 je směrový kód banky)

variabilní symbol (nutno vyplnit): vaše osobní evidenční číslo s případným rozlišením 10 znaků podle uvedeného rozpisu

konstantní symbol: 558

Poštovní poukázka typu A

Nejlépe uděláte, použijete-li složenkou, která je od nás předtištěná. Jednu vkládáme pravidelně do tohoto zpravodaje, abyste ji – v případě, že chcete naši práci podpořit – mohli použít. Nemáte-li tuto složenkou, případně jich potřebujete více, rádi vám zašleme další.

Prázdnou nepředtištěnou složenkou si můžete vyzvednout také na poště, v tom případě však musíte vyplnit všechny následující údaje:

Adresa majitele účtu: Trans World Radio
P. O. Box 96
656 96 Brno

Ve prospěch účtu: 74232621

Kód banky: 0100

Variabilní symbol: vaše osobní evidenční číslo s případným rozlišením 10 znaků podle uvedeného rozpisu (mezi vaše osobní číslo a poslední trojčíslí se vkládají dvě nuly)

Konstantní symbol: 0379

V případě, že složenkou dostanete od nás, už jsou na ní předem vyplněné všechny nutné údaje, což vám ušetří práci.

Noční můry, téma O věcech starých a nových) ☒ Chtěla bych moc poděkovat za vaše pořady, hlavně studia Bible, kde člověk nachází velká moudra. Zúčastnila jsem se korespondenčního biblického kurzu, a tak jsem ráda, že mohu s vámi s rozhlasem při probírání různých pořadů vše sledovat. Také moc prosím, aby při vážnějších pořadech byla vhodně vybirána k tomu hudba, zpěv v anglické verzi pořad znehodnotí, bylo by lepší využít naše chrámové sbory v české řeči.

Pokud by byl dar poslán neúplně vyplněnou poukázkou, tj. chyběl by VARIABILNÍ SYMBOL (jehož základ je tvořen vaším osobním číslem), pak dar sice dostaneme, ale zůstává u nás evidován jako anonymní – nelze zjistit dáorce.

Protože námi dodávané předtištěné složenky mají vždy koncové trojčíslí tvořené třemi nulami, jsou tyto dary určeny pro TWR-CZ obecně. Někteří dárci však podporují konkrétní projekty TWR-CZ, nejvíce se pak podílí na mzdách jednotlivých pracovníků.

Koncové trojčíslí vždy umožňovalo použít místo tří nul některé jiné trojčíslí, které určovalo jeden z vybraných projektů. To stále platí, ale protože **předtištěné nuly nelze škrtnat a opravovat, můžete své určení daru označit trojkombinací čísel, kterou vepíšete do další kolonky S. symbol** (specifický symbol). Využití této možnosti je na každém z vás. Tento údaj není povinný – je to jen možnost, jak označíte, na co je váš dar určen.

Předání hotovosti

Stává se i to, že si k nám naši posluchači udělají malý výlet, aby nám mohli dar předat osobně. Je to příležitost nahlédnout také do studia nebo se s námi potkat.

Obecné informace

Stále platí, že pokud si nejste jisti, zavolejte k nám do redakce (544 233 771) a Vlastimil Kolegar, případně Jitka Hovořáková, vám rádi pomohou s vyplněním poštovní poukázky.

Kódy jednotlivých pracovníků a co to znamená

Zde je seznam třímístných kódů, ze kterých si můžete pro konkrétní určení daru vybrat pouze jeden a vepsat ho na poslední tři místa S. symbolu (u předtištěných složenek typu A).

Variabilní symbol má 10 míst pro číslice. Zde rovněž platí, že na poslední tři místa můžete napsat jeden z nabídnutých kódů (viz níže).

Doplněním prvních pěti pozic vaším osobním číslem + dvě nuly (+ třímístný kód) vznikne kompletní variabilní symbol /VS/, který vyplňujete v nepředtištěných složenkách, případně u příkazů k bankovnímu převodu.

Variabilní symbol:

Vaše osobní evidenční číslo XXXXX 00 XXX trojmístný kód – určení použití daru

----- 100	podpora mzdového fondu TWR-CZ	----- 116	podpora Jiřiny Markovové
----- 101	podpora Kateřiny Hodecové	----- 117	podpora Elen Kožinové
----- 102	podpora Vlastimila Kolegara	----- 118	podpora Lenky Malinové
----- 106	podpora Aleše Bartoška	----- 119	podpora Petry Eliášové
----- 107	podpora Jitky Hovořákové	----- 120	podpora Dušana Jargaše
----- 109	podpora Daniela Zemana	----- 121	podpora Lucie Endlicherové
----- 114	podpora Štěpána Exnera	----- 122	podpora Stanislava Menšíka

Přeji vám Boží požehnání k náročné rozhlasové práci. *Eugenia, Otrokovice* ☒ Děkuji za vaše dnešní povídání. Osobně mám takovou zkušenost, že k rozhovoru o věcech vážných, ale i těch méně vážných, je vhodné najít ten správný čas a vhodnou chvíli. Většinou třeba i manžel pak přijme mou radu nebo připomínku či jiný pohled na věc ve větší pohodě. Hodně mě Bůh naučil, že při řešení nepříjemných věcí si má člověk udělat čas i sám pro sebe. Lépe se pak

Vaše nejčastější námitky a otázky:

Nikoho neznám a chci podporovat všechno stejně.

To je nejčastější způsob podpory. Stačí poslat dar bez udání důvodu – tedy na konci variabilního symbolu jsou tři nuly nebo nic. Mezi tyto dary patří i anonymní, bez jakékoliv identifikace nebo dary, které ani při nejlepší vůli nejsme schopni identifikovat.

Kolik z mého daru určeného konkrétní osobě tento pracovník skutečně dostane?

V současné době nemá žádný pracovník plně kryté všechny náklady související s jeho mzdou. Proto se váš konkrétní dar promítne celý do jeho mzdy. (V případě, že by dostával někdo více darů než je výše jeho mzdy, budeme dárce informovat.)

Chci konkrétně pomoci jednomu z vašich pracovníků výraznějším finančním darem – jak to mám udělat?

V naší misii jsou všichni pracovníci motivováni k tomu, aby si sháněli sponzory své mzdy. Současně ale musíme zajistit, aby nedošlo k nevyvážené finanční situaci mezi pracovníky. Proto jsou také motivováni k tomu, aby oznámili každý vedlejší příjem, který obdrží nebo mají obdržet od kohokoliv proto, že pracují v misii TWR. Nepatří sem podpora přímé rodiny a nepatří sem osobní dárky přátel atd. Záleží tedy jen na svědomí dárců i pracovníků, jak se k tomuto citlivému dilematu postaví. Naším záměrem je, aby všechny finanční příjmy pracovníků získávané z titulu práce v TWR byly evidovány a procházely účetnictvím TWR.

Jsou pracovníci schopni získat potřebné peníze na krytí své mzdy?

S každým nastupujícím pracovníkem o tom hovoříme a s každým jednáme individuálně. Platí pravidlo, že se nikdo nestane pracovníkem TWR jen proto, že si přinese peníze a zároveň platí, že není vyloučeno přijetí pracovníka, který si není schopen sehnat nic. Každého pracovníka přiměřeně motivujeme k získávání finančních zdrojů. Asi nikomu není taková záležitost „vlastní“. Někdo s tím nemá až takové problémy a nestydí se za to, jiný si připadá jako žebrák. Je to záležitostí výchovy jak pracovníků, tak dárců. Nyní není nikdo, kdo by si sehnal dárce (sponzory) na plně krytí své mzdy.

Jaký význam má individuální sponzoring?

Práce v misii s sebou přináší různé vedlejší „produkty“. Většinou je chápeme jako problémy, ale myslím si, že jsou nedílnou součástí práce každého pracovníka v misii.

Někdy je to „umrtvení“ původního vzdělání, opuštění původního zaměstnání, odstěhování se někam jinam, opuštění přátel a sboru atd. A sem patří způsob finančního zajištění pro práci v misii (pokud je dělána na plný úvazek). A nezbytně sem také patří motivace. Než se rozhodnu, tak si musím odpovědět na otázky typu: Kdo to chce? Proč to mám být zrovna já? Kdo za mnou bude stát? Komu budu zodpovědný? A možná ještě spoustu dalších otázek. Většinou jsou to ne zrovna příjemné skutečnosti a většina věřících je nikdy nepodstoupí. Ale teprve po vyrovnání se s těmito vedlejšími produkty předběžného osobního rozhodnutí jít do misie se reálně otevírají dveře misii opravdu dělat.

TWR-CZ nedisponuje finančními prostředky tak, aby mohla nabírat a zaplatit pracovníky bez nějakých omezení. Pracovník TWR-CZ dostává plat asi vždy menší, než jaký by dostal v sekulárním prostředí. Někdy velmi výrazně a „násobně“. Ruku v ruce s tím jde druhá skutečnost, kterou je pracovní nasazení. Není-li dost prostředků na zaplacení většího počtu pracovníků, je logické, že i množství práce na osobu je vyšší. To ale není naším cílem. Nechceme automaticky tvrdit, že za náročnou práci v redakci dostane rozhodně méně. Naším cílem je sloužit na poli misie co

připraví a je větší šance k porozumění. Pán vám žehnej. Andrea (reakce na pořad Rádía 7 na téma *Jak si uchovat zdravé vztahy*) ✉ Ač byl sobotní pořad Na sobotní frekvenci Poglasu o spasení dobrý, nevím, jestli tomu všichni díky nedokonalé češtině hosta z USA mohli rozumět. Mně ta mluva nevadila, ale říkala jsem si, jestli rozumí lidé, kteří neznají křesťanské pojmy. Zazněla tam dobrá poznámka, že nemáme žít ve své hlavě. S tím mám potíž. Naučila jsem

nejúčinněji a pracovníci, kteří se rozhodnou tuto práci dělat za takových podmínek, už tímto vlastním rozhodnutím signalizují, že jim jde o věc.

Význam osobního sponzoringu je tedy v tom, že:

- a) pracovník ví, kdo konkrétně o jeho práci stojí, kdo ho podporuje, kdo se za něho modlí,
- b) pracovník pomáhá získávat finanční prostředky pro službu TWR a tím i umožňuje zvyšovat mzdy,
- c) pracovník prokazuje, že mu jde o věc jako takovou a že si zde neřeší svoji sociální situaci,
- d) celkové náklady TWR-CZ rostou úměrně rozšiřujícímu se záběru služby a tým potřebuje získávat další dárce – toto je jedna z možných cest.

Kdo tedy stanovuje výši mzdy jednotlivých pracovníků? A je plošně stejná pro všechny pracovníky v TWR-CZ?

Mzdu ředitele a zástupce ředitele stanovuje Předsednictvo rady. Mzdu členů misijního vedení stanovuje ředitel a ostatních pracovníků ředitel po dohodě s misijním vedením nebo po dohodě s přímým vedoucím.

Mzda u jednotlivých pracovníků není stejná. Přiměřeným způsobem alespoň částečně zohledňuje svěřenou zodpovědnost, množství práce a počet pracovníků, které řídí. Diferenciace mezd není „násobná“, ale pohybuje se přibližně v rozmezí poloviny platu mezi platem ředitele a nejnižším platem v TWR-CZ.

Je možné, že ten pracovník, který zajistí více finančních zdrojů, dostane vyšší mzdu? Nebo naopak?

U základního platu k tomuto aspektu prakticky nepřihlížíme. Větší roli to hraje při rozhodování, zda málo sponzorovaného pracovníka přijmout a na jak dlouho si to můžeme dovolit. Schopnost získat finanční prostředky do TWR může mít částečný vliv na výši případné mimořádné odměny (pokud to je jen trochu možné, snažíme se těsně před Vánoce vyplácet malé přilepšení ke mzdě).

Už z výše uvedených odpovědí je zřejmé, že výši mzdy určujeme podle jiných kritérií než je získaná osobní podpora – ta je doposud jen částečnou pomocí v krytí mzdových nákladů každého pracovníka.

Jak je zajištěno nezneužití finančních prostředků, kdo je zodpovědný za hospodaření? Jak jsou zodpovědné za své dary sponzorované osoby?

Drtivá většina příjmů je tvořena dary. Každý dárců dostává potvrzení o výši svého daru (což je i zpětná kontrola pro každého dárce). Ostatní příjmy se účtují tak, aby se daly dohledat v páru. Když někdo dá, tak TWR-CZ musí přijmout. O tom se píše účetnictví a příjmy jsou prakticky „samokontrolovatelné“.

Sponzorovaní pracovníci nemají svůj vlastní osobní účet – i tyto dary jsou směřovány na jeden jediný běžný účet TWR-CZ, pouze je těmto darům přiřazen evidenční kód. Pracovník tedy nemá žádný přístup k těmto penězům.

Za vlastní hospodaření se svěřenými prostředky je zodpovědný ředitel s ekonomkou TWR-CZ. Hospodaření se svěřenými prostředky podléhá zákonným normám a také morálním normám. Zákonost hlídá ekonomka, daňový poradce a v konečné instanci státní úředníci.

Vnitřní kontrolní mechanismus je nastaven tak, že každý výdaj musí podepsat minimálně dva zodpovědní pracovníci. Příkazy bance musí podepsat minimálně dva vedoucí pracovníci a banka ještě zasílá kontrolní dotaz na osobní telefon ředitele – pak je teprve finanční operace povolena.

se tak žít v našem předešlém bydlíšti, kde jsem byla dost osamocená. Přijde mi, že teď díky tomu často marním čas, sedím, v hlavě mi to šrotuje, ale bylo by užitečnější jít a něco dělat. Snad se časem s pomocí Boží zase přeorientuji. Moc děkuji za vaši práci. Je to pro mě vždy balzám, slyšet nějaký váš pořad. Kéž by se díky vašemu vysílání zvedla vlna nových křesťanů, kteří budou milovat Ježíše a nebudou se za něho stydět. *Jana S., Nové Město* ✉ Ráda vás

Ředitel obdrží každý měsíc finanční rozbor, kde je přesná evidence a aktuální finanční stav zobrazen. Poštou zasilané peníze musí párovat s bankovním výpisem, který denně sledují dva pracovníci TWR.

Morální odpovědnost leží na všech pracovnících TWR-CZ. Už sama evidence veškerých finančních toků je natolik průhledná, že nějaké selhání je prakticky nemožné. Rada TWR-CZ každoročně schvaluje roční uzávěrku hospodaření a má své dva „revizory“, kteří hospodaření kontrolují a sepisují o tom zprávu.

Za 16 let existence TWR-CZ nedošlo k žádné situaci, která by zneužití být jen indikovala. Je veřejně známé, kdo je za co odpovědný a veškerá evidence je k dispozici všem kontrolním orgánům.

Z čeho financujete mzdy, když nikdo nemá krytou mzdu celou, z čeho financujete náklady na vysílání, když loňský rok byl z hlediska příjmů a výdajů ztrátový?

Už jsem výše řekl, že většina darů nemá konkrétní určení. Veškeré finanční příjmy jdou na jeden účet TWR-CZ, ze kterého se čerpají prostředky na krytí veškerých nákladů – tedy i mezd. Sponzorské krytí je jen evidenční.

Některé roky v minulosti byly z hlediska příjmů a výdajů ziskové – to znamená, že příjem byl vyšší než výdaje. Tyto finance jsme nevyplatili ve mzdách a ani jinak neutratili, ale s vědomím vyšších nákladů po zahájení celodenního provozu jsme je šetřili. Z těchto ušetřených peněz nyní kryjeme finanční schodek loňského roku.

Jak můžeme uhradit zaslání cédečko, knihu?

Ke každé zásilce, kterou naše návazná služba plní některé z vašich mnoha přání, přidáváme složenkou. Jako misie neprodáváme své služby, ale sloužíme každému zdarma. Na druhou stranu vítáme zodpovědnost každého, kdo může naopak něco zase darovat, případně i něco navíc, aby byly pokryty zásilky těm, kteří zaplatit nemohou, (nebo někdy nechťejí, ale to nerozlišujeme).

I takto zasláný dar může být určen pro celkovou službu TWR-CZ anebo může být evidenčně odlišen a směřován jako dar na poskytnutou pomoc.

Postupuje se úplně stejně jako v předchozím rozlišení sponzorovaných osob, jen se použijí jiné číselné kódy:

201 ... knihy edice Mikrofon

202 ... kazety a jiné zásilky

401 ... technické vybavení a rozvoj

501 ... internet download

777 ... satelitní vysílání

Všechny vaše další dotazy zodpovíme osobně, neváhejte použít některý z nabízených kontaktů. Velice děkujeme za vaší podporu, za vaši důvěru v nás vkládanou. Opravdu děkujeme!

Uznejte, že už nejsme neznámé rádio. Dopis z Itálie přišel s adresou: Biblické promluvy, W, Brno, 656 96, RR, Zavináč... pochvala listonošům.

poslouchám a nechávám se vámi inspirovat být odvážnou a důslednou v mém vztahu s Bohem a víc projevovat lásku lidem okolo sebe. Neuspokojuje mne žít jen průměrný křesťanský život. Děkuji vám za pomoc a podporu v tomto mém rozhodnutí. Jste velmi důležití, i to co děláte. Nechť vám Bůh dá nové příležitosti ve službě a chrání vás od zlých a převrácených lidí. *Stefania S., Košice* ✉ Dobrý deň. Pišem iba veľmi krátko, lebo nemám veľa času. Musím vám povedať,

Poděkování za finanční dary

Vaše dary přijímáme v průběhu roku, ale potvrzení o přijetí spojené s našim poděkováním posíláme vždy k 15. lednu následujícího roku. Potvrzení slouží nejen pro daňové účely, ale také jako vaše kontrola, zda nám byl zasláný dar doručen – a vzájemná kontrola toho, že máme vše v pořádku. Pokud ale máte zájem o kontrolu okamžitou, zavolejte nám například týden po zaslání daru a rádi vám potvrdíme, zda jsme dar obdrželi. Vzhledem k některým zkušenostem s Českou poštou to je celkem vítané ověření, zvláště u větších finančních částek. Byla by škoda, kdyby zabloudily tam, kam neměly a nebo bychom je nemohli správně identifikovat kvůli chybějícímu nebo nesprávnému variabilnímu symbolu. Stojíme a usilujeme o to, abychom byli maximálně průkazní. Děkuje za pochopení.

Stejně jako apoštolu Pavlovi, ani nám není zatěžko vám psát znovu totéž. Děkuje Vám. Děkuje Vám za veškerou podporu, které se nám od Vás dostává. Ať už jsou to dopisy s reakcemi na naše vysílání, vzkazy, telefonáty nebo maily, vaše návštěvy, pomoc u nás v redakci s prací v kanceláři, která je momentálně potřeba, pomoc na recepci nebo s úklidem, údržbové práce, finanční dary, zkrátka projevy podpory, o kterých víme a nebo jsou to vaše modlitby, které nevidíme, o kterých mnohdy ani nevíme, ale počítáme s nimi, že nás i takto držíte a pracujete s námi na jednom díle.

Renovace Světem Bible

Rok 2006 byl už druhým rokem, kdy jsme pracovali na renovaci našeho nosného pořadu Světem Bible. Za finanční podpory Nadace Racek jsme mohli pokračovat v novém načítání všech textů a přiřazování nových hudebních předělů. Práce pokračují i v letošním roce a současně vysílané pořady jsou vždy čerstvě renovované.

Nadaci Racek velice děkujeme.

Ze zahraničních zdrojů

Projekt 1 %

V rámci euroasijského regionu národních partnerů TWR existuje cílená vzájemná výpomoc – jmenuje se PROJEKT 1 %. V praxi to znamená, že jednotliví národní partneři TWR (TWR-CZ je jedním z asi 30 národních partnerů v tomto regionu) spoří zhruba jedno až deset procent z vlastních darů a takto uspořeno částkou pomáhají jiným národním redakcím TWR.

Každoročně se sejde kolem 20 až 30 námětů k poskytnutí pomoci a z těchto námětů nakonec uspěje ten, který získá nejvyšší počet hlasů. Podle výše nasporených financí se z celkového počtu podpoří tři až devět námětů.

V některých případech se k auroasijskému regionu přidají i další země, čímž vzniká vzájemné celosvětové partnerství TWR v tomto projektu.

Zde uvádíme několik příkladů poskytnuté pomoci, popsanych samotnými žadateli o pomoc.

Mediální centrum v Kambodži

Naše kancelář se přestěhovala do nové budovy. Na podzim jsme ji také poprvé využili k vzdělávacímu kurzu našich spolupracovníků. Věříme, že si Pán Bůh toto nové centrum použije pro svou slávu a k oslovení kambodžských dětí i dospělých prostřednictvím rozhlasových pořadů, které právě tady vznikají.

že vaše Doteky mám bez niektorých od č. 106 až po terazšie č. 1005 stiahnuté na PC a teraz už aj na MP3 prehrávači. S Pánom Ježišom žijem už viac ako 2 desiatky rokov. Môže to snáď niekomu znieť nadnesene, ale cez Doteky som dostala svetlo, ktoré som tak úporne celé tie roky späť hladala. V 11/2005 sa v mojej rodine stala tragédia. Inak nemôžem nazvať to, že môj manžel nechtiac spôsobil smrť svojej matky a následne si v priebehu niekoľkých minút

Biblické rozhlasové pořady CARS

Práce na projektu Radio Bible CARS (Central Asian Russian) pokračuje. Jedná se o pořady v jazyce, který je určitou adaptací ruštiny a používá se ve střední Asii. V pořadech se objevují zdramatizované biblické příběhy. Programy jsou produkovány a připravovány pro vysílání v blízké budoucnosti.

Oáza naděje

Tyto inovační pořady v arabštině, připravované pro ženy, muže, mládež a negramotné posluchače, jsou vysílány ve spolupráci se společností Back to the Bible a i nadále oslovují posluchače Blízkého východu.

Světla měst

Dary, přijaté na projekt Světla měst pro Latinskou Ameriku, pomohly v roce 2006 „osvětlit“ devět velkých měst. V rámci projektu vznikají zvláštní pořady pro ženy, děti i rodiny, postavené tak, aby se postaraly o jejich specifické duchovní potřeby.

Rozhlasové balíčky

Vloni na jaře se v Číně rozdalo tři tisíce rozhlasových balíčků, další tři tisíce byly rozdány na podzim. Celkově se doposud rozdalo více než 72 tisíc balíčků. Každý takový balíček obsahuje rozhlasový přijímač, Bibli, rozpis pořadů a šest knižních svazků, které souvisí s vysílanými pořady.

(Převzato z TWR Spiritual Awakening Over the Airwaves, ročník 27, číslo 3)

Za každou cenu – výběr z článku

Kvůli víře mi zabili nejstaršího syna. Byl jsem zrovna ve městě a oni ho zatím zabili přímo u nás doma, v naší vesnici. Bylo mu sedmnáct. Jindy zase přišla skupina lidí, aby nám vypálili dům. Dali mi tři dny na to, abych opustil vesnici. Já jsem jim však řekl: „Když mi Bůh řekne, abych odešel, tak půjdu. Ale rozhodně ne proto, že jste mi to poručili vy.“

Až dodnes Eliel bydlí ve své vesnici.

Eliel se narodil na středoasijské vsi a dnes připravuje v TWR programy pro svůj lid. Když mluví o synově smrti, oči mu vždycky zaplaví smutek. Ale navzdory pronásledování nejraději mluví o tom, jak Kristus mění lidský život. Jeho oddanost ho sice hodně stála, ale na druhé straně si je vědom věčné odměny, která na jeho rodinu čeká, protože všichni odevzdali svůj život Kristu.

Eliel začal sloužit Pánu poté, co začal číst Bibli v ruštině (což není jeho mateřský jazyk), začal chodit do církve a začal pěstovat vztahy s věřícími lidmi. Když dnes mluví s cizinci, snažně je prosí, aby vyřídili světu, že střední Asie potřebuje modlitby a pomoc. Dokonce ani jeho vlastní ztráta mu nezabránila ve sdílení viry.

Přestože mnoho zemí v té oblasti tvrdí, že má náboženskou svobodu, ve skutečnosti zde dochází k velkému pronásledování křesťanů, obzvláště na venkově. I když je nikdo fyzicky nenapadá, věřící bývají často vyhoštěni ze společnosti. Mnozí prožívají silný pocit izolace. Přestože křesťanství tu bylo v minulosti zakázané a mnozí přišli o Bibli ve svém jazyce, stále roste počet těch, kteří ve střední Asii přicházejí k poznání Pána Boha.

Azimi, tichá a osamělá žena uprostřed společnosti, která klade velký důraz na rodinu, pochází ze stejné země jako Eliel. Jako dítě se nikdy nedověděla o Bohu ani o Bibli, protože křesťanství bylo zakázané. Sama vzpomíná: „Pamatuji si, že jsem se jednou kolem sebe rozhlédla a uvědomila si, že za vesmírem musí stát nějaká moc, a tato moc musí být Bůh. V té době jsem si neuvědomovala, že tento Bůh mne zná a vidí.“

Boží záchranná milost je víc než nutná i ve střední Asii. Lidé jako Azimi a Eliel to vědí. Jako bratři a sestry v Kristu jsou ochotni riskovat život pro svou viru.

Co můžeme udělat my, abychom pomohli?

(Převzato z TWR Spiritual Awakening Over the Airwaves, ročník 27, číslo 3)

vzal život aj on. Vyrovnat sa s týmto pred Pánom bolo mojou najväčšou túžbou. Dostať do vecí svetlo od Pána. A On mi to svetlo dal. Cez výklad Božieho slova prostredníctvom Dotekov. Vďaka z celého srdca. Túžim Doteky posúvať a posúvam ďalej a niektorí, ktorým som CD s Dotekmi odovzdala, sa potešili rovnako ako ja. *Marta* ✉ Je sobota dopoludne. Právě skončilo vaše vysílání na vlnách Proglasu. Jako vždy téma, které nemá chybu. Málokdy se stává, že mne

Čtrnáct let – bohatství vzpomínek

Toto je můj poslední článek, který píši jako redaktorka InfoServu. Po čtrnácti letech, kdy jsem pro TWR-E pracovala jako novinářka a přes deset let jako redaktorka InfoServu, přišel čas odložit pero a připravovat se na důchod. (Jejda! Jen napsat to slovo způsobilo, že mi běhá mráz po zádech!)

Když jsem v roce 1996 začala redigovat InfoServe, byli jsme s manželem Georgem v Evropě teprve dva roky. Byla jsem takový evropský nováček a ještě jsem se toho potřebovala hodně dozvědět o Evropě i o práci TWR v této oblasti. Přestože se nepovažuji za odborníka na evropské záležitosti, přece jsem něco během těch let poznala!

Kousek po kousku, pomocí průzkumu, investigativního žurnalismu a přátelství jsem se dověděla o nesmírně různorodém kulturním prostředí a různých národech, které bydlí v oblasti působení TWR-E, i o jejich potřebách a výzvách. Jaké požehnání a výsada byla dělat rozhovory s lidmi, kteří za komunismu žili pod nadvládou tyranů, i s těmi, kteří nadále pracují v prostředí post-modernismu a skepticizmu. Vyprávět příběhy posluchačů, jejichž víra v Krista mohla v jejich společnosti znamenat rozsudek smrti, a psát o rostoucí práci TWR-E a jejich partnerů. Budu na tyto roky, kdy jsem mohla vyprávět vaše příběhy, vzpomínat jako na jedny z nejlepších let svého života.

Až vstoupím do nové životní fáze, budu sledovat práci TWR-E s horlivým zájmem. Budu se modlit za nové projekty a radovat se z nich, bude mne těšit, jak budou jednotliví partneři a TWR-E nacházet další způsoby k oslovení právě té své oblasti zprávou o Kristu. A také se těším na změny v InfoServu – až uvidím nové změny a experimenty svých mladších týmových spolupracovníků, které vnesou do této publikace.

Milí čtenáři, děkuji vám za vaše připomínky a povzbuzování, kterých se nám dostalo během těch let, kdy jsme se s naším týmem snažili udržovat vás v obraze o dění v TWR v evropské oblasti. A doufám, že i vy se budete nadále modlit za práci TWR-E.

Kéž se Bůh může oslavit v životě každého z nás tím, jak budeme růst v NĚM a ve službě Jemu. Zaslouží si z naší strany to nejlepší!

Joann Cooper

(Převzato z InfoServe ročník 11, číslo 4)

Redakční poznámka: Joann Cooper je manželkou dlouholetého evropského ředitele pro naši oblast, George Coopera. Jsou to přesně tři roky, co jsme se s nimi loučili, jenže vše bylo jinak. Loučíme se nyní a informujeme o tom na jiném místě zpravodaje.

45 let rumunských pořadů

Oslava 45. výročí vysílání v rumunštině byla velkou příležitostí navštívit celou řadu sborů a setkat se s mnoha posluchači po celé zemi. Hlavním cílem těchto návštěv bylo podělit se s lidmi o požehnání rozhlasového vysílání za celé uplynulé roky a vzdát chválu a čest našemu Pánu, který to umožnil.

Bylo velice radostné setkávat se s posluchači, od malých dětí po staré lidi, kteří milují Pána a modlí se, aby rozhlasová práce pokračovala až do té doby, kdy se náš Pán vrátí. Je to pro nás i velký závazek a zodpovědnost naplňovat duchovní potřeby posluchačů pomocí rozhlasových pořadů. Nechť Pán Bůh i dál žehná naší zemi a jejím lidem evangeliem Ježíše Krista a nechť odmění všechny dárce, kteří tuto službu podporují.

(Převzato z InfoServe, ročník 12, číslo 1)

téma něčím neosloví. Tentokrát jsem jím byla doslova zasažena. Asi proto, že jsem prožila to, o čem se hovořilo. Po 30 letech manželství mne manžel opustil. Bylo to doslova drama, které jsme s dětmi prožili. Jak váš host uváděl, člověka, který se pro to rozhodne, nezměníte ani nepřesvědčíte. Jsem ráda, že váš host zdůrazňoval důležitost odpuštění a nepřipustit ani na okamžik nenávist a zlobu, byť je tak blízko. Jsem ráda, že zaznělo, jak je důležité myslet

Chodící reklama

Reklama dnes žije neuvěřitelný počet lidí. Žijí sportovci, závodníci, agentury, herce, baviče, živí kde koho. Jen jsem se spletl v prvních třech slovech: Reklama dnes žije...Omlouvám se. Reklama neživí nikoho, ale naše hloupost rozdává miliony dolarů i českých korun denně všem jmenovaným anonymům, z nichž většinou vůbec nikoho neznáme. Všechny ty peníze, co je rozdáváme napůl nedobrovolně a napůl nevědomě, připlácíme k elektřině, telefonním poplatkům, vodě, minerálkám, čokoládě, burtům, autům, benzínu – jen sledujte reklamy podniků na dresech a mantinelech, na pozadí televizních záběrů – tam jsou sice jména podniků, ale peníze mají od nás. Je snadné zdrazit elektřinu a z velkých přebytků zaplatit kde co (většinou takové aktivity, na které by veřejnou sbírkou asi nikdo nedal ani korunu).

Naše vysílání bychom také rádi hodně zviditelnila a rozšířili do obecného povědomí lidí. Reklama, která by zajistila plošné zviditelnění, by stála velmi mnoho peněz, a to s rizikem, že zviditelnění ještě neznamená automatické přijetí ze strany oslovených. Přemýšlíme, jak se zviditelnit a neutráčet finance, které jsou potřeba jinde. Investujeme proto jen velmi malé částky do takové propagace, která (jak doufáme) má vtip a zaujme lidi. Například dvě stě tisíc rozetek pod šálky je rozebráno do posledního kousku; docela se líbí slogan Rádio, které nemyslí za vás. Posledním vtipným hitem našeho rádia je propagační vizitka s ukousaným rohem a nápisem I myši nás žerou!

Ale co dál? Počet posluchačů se zvyšuje, ale signálu je ve vzduchu i v drátech internetu pořád hodně. Mohou nás poslouchat další a další lidé.

A tak máme návrh: Zkuste nám dělat „chodící reklamu“. A teď nemyslím na ty chodící panáky s alegorickými převleky v podobě nápojových konzerv a podobně. Myslím úplně něco jiného. Ve Zlíně máme jednu posluchačku, maminku dvou malých dětí, která od nás odebrala nemalé množství vizitek a propagačních materiálů a osobním rozdáváním a mluvením s lidmi o tom, co všechno slyšela v našem rádiu, už infikovala tolik lidí, že nám nedávno psala, že nás za chvíli bude poslouchat celý Zlín ☺.

A o to nám jde. Místo dalších investic do reklamy můžeme vaše dary použít na vysílání a přípravu pořadů a vy nám můžete pomáhat nabízet dalším a dalším lidem poslech našeho rádia. Rádi vám pošleme propagační vizitky, reklamní letáčky o dětských pořadech, podrobné rozpisy našich pořadů – ale většinou hodně pomůže jen upozornění na fakt, co všechno je možné najít na internetu pod adresou www.twr.cz.

Pište nám, rádi vám pošleme vše, co budete potřebovat. Poradíme vám, promyslíme společně vaše nápady. Každou vaši pomoc vítáme. Nedávno nás oslovil místostarosta jednoho města se žádostí, zda může vysílání našeho rádia přebírat do místní kabelové sítě. Takovým přáním velmi rádi vyhovíme.

www.rádio7.cz
rádio které nemyslí za vás

společný projekt české a slovenské redakce Trans World Radia
studio@radio7.cz
www.twr.cz
satelit astra 3a
tel.: 544 233 777

i myši nás žerou

při uzavírání manželství na to, že je to smlouva s Bohem, ne jen před Bohem. Bůh se k té smlouvě skutečně hlásí a v krizi pomáhá. Ba dokonce člověka vytáhne ze zoufalství a o vše se postará, jako ten nejlepší přítel. *Helena, Hradec Králové* ✉ Milí přátelé z Rádía 7, moc vám děkuji za to, že jste, za to, že vysíláte, za to, že mě denně potěšujete svým vysíláním - Božím Slovem, biblickou myšlenkou či úvahou nebo chvalozpěvem našemu Pánu Ježíši Kristu. Vždyť

Pozdrav od Kormidla

Ve vysílání Rádia 7 – internetového a satelitního projektu TWR – dáváme prostor také pořadům pro děti a mládež. Patří mezi ně Kanafásek – podvečerní pohádka na cestu do postýlek (út, čt a so 18:45), Tam-tam – zápisník pro zvědavé kluky a holky (út 19:00) a také Kormidlo – pořad pro děti, které chtějí držet správný směr. Nové Kormidlo si můžete spolu s vašimi dětmi poslechnout dvakrát do měsíce v neděli v 7:00 ráno a v repríze pak následující neděli a ještě v pátek 9:30.

Na plavbu plnou pohádek, vyprávění, nápadů a písniček se vydáváme už téměř rok a půl a za tu dobu už si Kormidlo získalo některé své stálé posluchače, kteří naši redakci pravidelně zasobují obrázky, za které je zase na oplátku od nás čeká malá odměna. A co děti malují? Součástí kormidla jsou tzv. Piškotky, jakási malá rozhlasová nedělní škola. V současné době je autorkou Piškotků Zuzka Zemanová, která pokaždé děti zve do „zvířecí školky“, kde děti seznamuje nejen se zajímavými zvířaty, ale hlavně na jejich vlastnostech a životních podmínkách vysvětluje biblické principy a pravdy.

AHOJ TETO. DÍKY
ZA KARTY. MÁM JE
NA STOLE. KORMIDLO
SEM LÍBÍ.

Radio 7

Pro Petra

7.11.2013. N. 2.3.

díky Němu všichni žijeme. Mám netradiční přání: Zahrajte prosím píseň právě Pánu Ježíši Kristu, který nám odpustil všechny naše hříchy, každý den se o nás dobře stará, takže v ničem nestrádáme, posiluje nás ve zkouškách, kterými procházíme, a navíc nám v nebesích u Boha Otce připravil přibytky, kde s Ním budeme moci na věky žít v hojnosti a radosti. Píseň vyberte prosím sami, nějaký pěkný chvalozpěv! Moc děkuji! Vaše posluchačka Hanka ze Zlína

ŽIVOT VÍRY

jediný český mezidenominační evangelikální měsíčník

- rozhovory se zajímavými osobnostmi
- reportáže
- biblické studie
- komentáře a analýzy aktuálních politických a společenských jevů
- osobní příběhy čtenářů
- zprávy z křesťanského světa
- přehled chystaných akcí
- humor

„Život víry píše svěžím způsobem, příjemnou a bohatou češtinou a taky pravdivě o lidech, kteří jdou do dobrodružného života s Bohem naplno, bez zadních vrátek a bez strachu. To mě motivuje a povzbuzuje.“

– **Petra Eliášová**, zpěvačka skupiny Terebint, redaktorka TWR

„Život víry je v nabídce ostatních časopisů myslím hodně jedinečný. Připadá mi úžasný tím, že dává prostor, je schopen pojmut více názorů na stejnou věc. Vnímám to podobně jako mozaiku. Život víry má potenciál, abychom jí viděli větší kus než v úžeji zaměřených časopisech.“

– **Karel Řežábek**, pastor KS Plzeň a moderátor živých pořadů TWR na ČRo Plzeň

ŽIVOT VÍRY – ROZMANITÉ STRÁNKY CÍRKVE

- rozsah 36 stran, barevná obálka
- cena 25 Kč, pro předplatitele 22 Kč
- hodnotná letní příloha zdarma

(letos kniha fejetonů K. Gerloffové o životě v Izraeli „Všední den začíná v neděli“)

- množstevní slevy, běžné rabaty pro knihkupce

Kontakt a objednávky:

Křesťanská misijní společnost, Primátorská 41, 180 00 Praha 8
www.zivotviry.cz, e-mail: predplatne@zivotviry.cz, tel.: 284 841 922

Na požádání Vám rádi zašleme zdarma ukázkový výtisk.

Zájemcům v předstihu e-mailem posíláme obsah chystaného vydání s ukázkami z článků

– stačí se přihlásit na adrese news@zivotviry.cz.

Obsah jednotlivých čísel najdete také na internetových stránkách Života víry na www.zivotviry.cz.

Kontakty

Důvod kontaktu	Způsob	Adresa/číslo	Poznámka
Aktuální hlasová reakce na vysílání, odpověď na soutěž, otázka, nabídka atd.	Telefon	(+420) 544 233 777	Přímo moderátorovi směny s možností přepojení do vysílání ... Volejte na výzvu moderátora.
Aktuální krátká písemná reakce na právě probíhající vysílání, odpověď na soutěž, otázka, nabídka, kontakt atd. Nepoužívat zpětně např. k předchozímu dni.	SMS	(+420) 608 566 773	Přímo moderátorovi směny, může i nemusí být určeno pro okamžitou reakci, pište na výzvu moderátora, ale je možno kdykoliv.
Aktuální, ne příliš dlouhá písemná reakce na vysílání, odpověď na soutěž, otázka, nabídka, kontakt, ale i názor, polemika atd.	e-mail	studio@radio7.cz	Přímo moderátorovi směny, může i nemusí být určeno pro okamžitou reakci.
Prosba o zařazení upoutávky na akci, prosba o písničku na přání, pozvánky na akce.	e-mail pošta	pozvanky@radio7.cz TWR, Box 96, PSČ 656 96, Brno	Redaktoři vyhodnotí, zpracují a zařadí do vysílání ve vhodný okamžik v některý z následujících dnů, výjimečně ještě týž den. Většinou zpětně nekontaktujeme adresáta.
Vše ostatní, co souvisí s programem Rádia 7.	e-mail	radio7@radio7.cz	Redaktoři a administrativa zpracují a v případě potřeby odpoví nebo adekvátně reagují.
Redakční a autorské příspěvky, polemika, názory, cokoliv. Oficiální písemnosti.	pošta e-mail	TWR, Box 96, PSČ 656 96, Brno twr@twr.cz	Redaktoři a administrativa zpracují a v případě potřeby odpoví nebo adekvátně reagují.
Oficiální telefon do redakce a administrativy v pracovní době.	telefon	544 233 771 544 233 772 515 535 487 (VoIP)	
fax	fax	na vyžádání	číslo (+420) 544 233 773 bylo zrušeno
Finanční dar	převod	číslo účtu: 74232621/0100	s variabilním symbolem, který máte od nás přidělen, chcete-li potvrzení o daru ke snížení daní
Finanční dar	složenkou A	TWR, Box 96, 656 96 Brno	získáte u nás v redakci, na vyžádání zašleme předtištěnou